НАРОДНІ ДЖЕРЕЛА

Українські народні пісні

Українські народні пісні

Skaning, Djvuing Lykas

НАРОДНІ ДЖЕРЕЛА

СЕРІЯ ЗАСНОВАНА У 2002 РОЦІ

УКРАЇНСЬКІ НАРОДНІ ПІСНІ

Київ
"Техніка"
2003

ББК 82.3 (4Укр)
У45

Випущено на замовлення Державного комітету телебачення та радіомовлення України за Програмою випуску соціально значущих видань

Українські народні пісні / Упорядкув. Володимира Єсипка. — К.: Техніка, 2003. — 207 с. – (Народні джерела).

ISBN 966-575-189-1

У збірці зібрано найпопулярніші українські народні пісні, які побутують у різних регіонах України. За жанровими особливостями це історичні, козацькі, стрілецькі, ліричні, жартівливі пісні, а також колядки та щедрівки.

Розрахована на широкий загал шанувальників цього музично-поетичного мистецтва.

ББК 82.3

ISBN 966-575-189-1

© В. М. Єсипок,
упорядкування, 2003

Пісня — духовна скарбниця народу

Наша дума, наша пісня
Не вмре, не загине...
От де, люде, наша слава,
Слава України!
Т. Г. Шевченко

Цими словами великий кобзар величаво проспівав гімн українській народній пісні, підкреслюючи в ній славу і духовну силу народу. Українська народна пісня давно здобула світове визнання, її справедливо порівнюють із найбуйнішою і найзапашнішою гілкою на дереві всесвітньої музичної культури. Ще в XIX столітті російський літературний критик М. О. Добролюбов писав, що "у пісні вилилася вся минула доля, весь справжній характер України; пісня і дума становлять там народну святиню, краще добро українського життя, в них горить любов до батьківщини, виблискує слава минулих подвигів..."*.

До збірки ввійшли дуже популярні й шановані в побуті та музичному середовищі українські пісні переважно історичного та ліричного жанрів, а також близькі за змістом пісні літературного походження. Не випадково збірка розпочинається загальновідомою піснею-гімном, що є уособленням гідності й краси України — "Реве та стогне Дніпр широкий". Саме ця пісня, в якій геніальні слова Т. Г. Шевченка поєднані з уро-

---

* Добролюбов М. О. Літературно-критичні статті. — К.: Держлітвидав України, 1950. — С. 457 — 458.

чистою, могутньою і розлогою мелодією, стала символом співочої України. Її слова і мелодія здавна привертають увагу композиторів, які творять на цю тему варіанти обробок.

Не менш символічною в наш час вважається й пісня "Ой у лузі червона калина". У пісні йдеться про червону калину, що похилилася, і порівнюється вона з Україною, що зажурилася. Однак сумний заспів завершується впевненим приспівом:

А ми тую червону калину підіймемо,
А ми нашу славну Україну, — гей! гей! —
розвеселимо!

Ця пісня створена в період зародження січового стрілецького руху і тепер набула нового звучання та широкого розголосу, увійшла до різних збірок, стала народною.

Збірка вміщує пісні історичної, козацької доби, в яких з надзвичайною виразністю відображена боротьба українського народу проти всякого гніту, за вільне життя. У музиці й словах цих пісень чуємо про нелегкий шлях, пройдений нашим народом, мотиви високого патріотизму та відданості Батьківщині. Про історичні пісні М. В. Гоголь, творчість якого мала великий вплив на українську літературу, у статті "Про малоросійські пісні" (1834) писав: "Це – народна історія, жива, яскрава, сповнена барв, істини, історія, яка розкриває все життя народу... весь запал, все сильне, юне буття його виливається в народних піснях... В цьому відношенні пісні для

Малоросії все: і поезія, і історія, і батьківська могила"*.

До історичного розділу ввійшла славнозвісна народна пісня "Засвистали козаченьки", що стала головним лейтмотивом героїко-патріотичної опери М. В. Лисенка "Тарас Бульба". У цьому розділі вміщено відомі в народі та улюблені пісні "Ой на горі та женці жнуть", "Ой п'є Байда", "Ой Морозе, Морозенку", "Максим, козак Залізняк", "Чорна рілля ізорана" тощо. Що не пісня, то славна сторінка козацької звитяги. Ці сюжети повертають нас у героїчне минуле України часів Байди (Дмитра Вишневецького), легендарних козацьких ватажків Петра Сагайдачного, Михайла Дорошенка, Максима Залізняка та інших.

Окремо впорядником виділені стрілецькі пісні, які розпочинаються твором "Ой там, на горі, Січ іде". Такі "січові" пісні створювались як самодіяльними авторами, так і професійними музикантами для січових товариств на честь минулих героїчних традицій Запорізької Січі. Ця пісня стала своєрідним народним гімном передової частини селянства Галичини та Буковини. У наш час вона знову відродилась, стала улюбленою піснею молоді, різних сучасних козацьких об'єднань, молодих воїнів незалежної України. Маршово-бадьора і величава музика цієї пісні збуджує патріотичні почуття.

---

* Гоголь М. В. Твори: У 3 т.— К.: Держлітвидав України, 1952. — Т. 3.– С. 393 — 394.

Найбільший обсяг у збірці займають ліричні пісні. Адже саме ліричні пісні супроводжують нас протягом життя, стають співзвучними нашій радості чи сумові, заповнюють утаємничені глибини серця щемінням болю зради, будять надію на щасливе майбуття. Про все це пісні "Ой чий то кінь стоїть", "Терен цвіте", "Ой гиля-гиля, гусоньки, на став", "Ой у вишневому садочку", "Копав, копав криниченьку", "Там, де Ятрань круто в'ється" та інші. Серед них — глибоко філософські пісні літературного походження: "Стоїть гора високая" на слова Л. Глібова, "Повій, вітре, на Вкраїну" на слова С. Руданського, "Із-за гори кам'яної", "Гуде вітер вельми в полі", "Як ми прийшла карта", а також веселі, жартівливі з дотепним гумором "Казав мені батько", "Ти до мене не ходи", "Удовицю я любив", "Гандзя", "Ой на горі два дубки" та багато-багато інших.

Українські ліричні пісні посідають чільне місце в репертуарі професійних співаків та аматорів. Вони виконуються як солістами, так і хоровими колективами та ансамблями. Мелодії ліричних пісень наспівні, широкі та задушевні, збагачені великою гамою ладо-гармонічних барв, якими так щедро наділена українська пісенність.

Завершується збірка піснями, що приурочувались раніше до головного свята наших предків — дня зимового сонцестояння. Для давньої людини це свято знаменувало народження та відновлення життєдайної сили сонця. З приходом християнства в цю пору наші предки святкували день

народження Ісуса Христа. Тому відтоді це світле й радісне свято стало називатись Різдвом. Відзначали його з відповідними піснями — колядками та щедрівками, з якими пов'язані теплі спогади родинних урочистостей в батьківському домі. Вони виконувались під час обряду колядування чи щедрування. Музика колядок урочиста, величава. Заспівує коляду ведучий "береза", а далі приспів підхоплює весь гурт колядників. Щедрівки, що співаються через тиждень від Різдва, більш речитативні, скоромовні, мелодекламаційні, виконуються у швидкому темпі з радісним настроєм. Забав та веселощів у ці свята додають ряджені у масках кози, Меланки, цигана тощо.

Відібрані тут пісні, як і багато інших народних перлин, що не ввійшли до збірки, і в наш час мають не лише мистецьку вагу, але й громадянське звучання. Пісня об'єднує суспільство, гуртує і кличе до національного відродження, робить людину добрішою, духовно багатшою, причетною до глибинних історичних витоків культури нашої Батьківщини.

Анатолій Завальнюк,
кандидат мистецтвознавства, доцент
Вінницького державного педуніверситету
ім. М. Коцюбинського,
член спілки композиторів України

РЕВЕ ТА СТОГНЕ ДНІПР ШИРОКИЙ

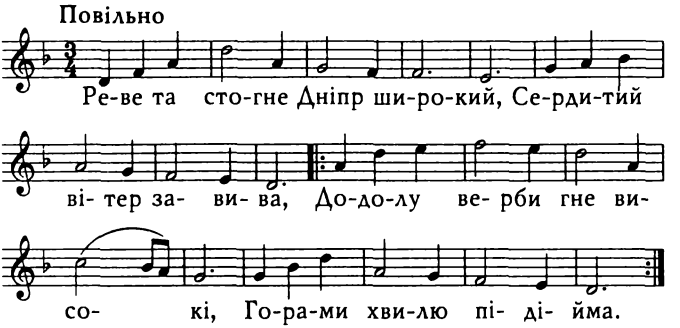

Реве та стогне Дніпр широкий,
Сердитий вітер завива,
Додолу верби гне високі,
Горами хвилю підійма. } *Двічі*

І блідий місяць на ту пору
Із хмари де-де виглядав,
Неначе човен в синім морі,
То виринав, то потопав. } *Двічі*

Ще треті півні не співали,
Ніхто ніде не гомонів,
Січі в гаю перекликались,
Та ясен раз у раз скрипів. } *Двічі*

ЗА УКРАЇНУ

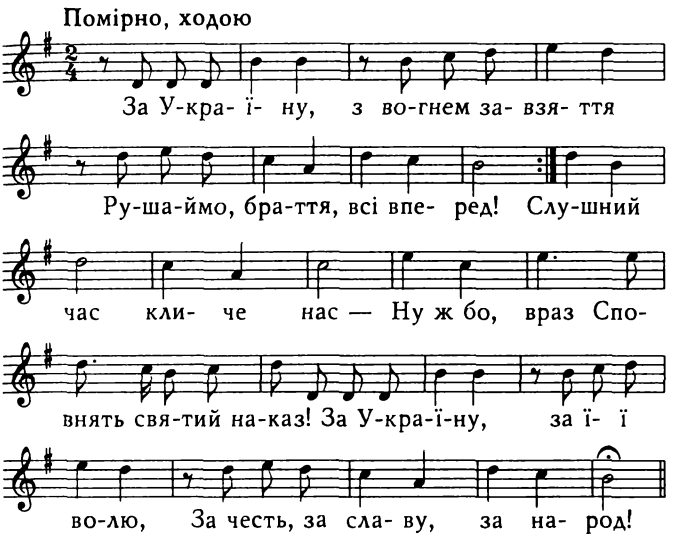

За Україну, з вогнем завзяття
Рушаймо, браття, всі вперед! } *Двічі*
Слушний час кличе нас —
Ну ж бо, враз
Сповнять святий наказ!

Приспів:

За Україну, за її волю,
За честь, за славу, за народ!

Ганебні пута ми вже порвали
І зруйнували царський трон,
З-під ярем, із тюрем,
Де був гніт,
Ми йдем на вільний світ. } *Двічі*

Приспів.

О Україно! О рідна ненько!
Тобі вірненько присягнем.
Серця кров і любов –
Все тобі
Віддати в боротьбі! } *Двічі*

Приспів.

Вперед же, браття! Наш прапор має
І сонце сяє нам в очах!
Дружній тиск, зброї блиск,
В серці гнів
І з ним свобідний спів! } *Двічі*

Приспів.

ОЙ У ЛУЗІ ЧЕРВОНА КАЛИНА

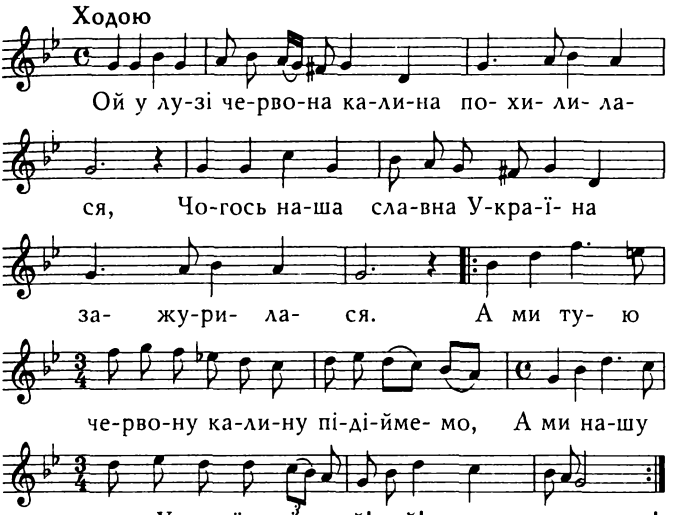

Ой у лузі червона калина похилилася,
Чогось наша славна Україна зажурилася.
А ми тую червону калину підіймемо,
А ми нашу славну Україну, — гей! гей! —
розвеселимо!

Марширують наші добровольці у кривавий тан,
Визволяти наших українців з московських
кайдан.
А ми наших братів-українців визволимо,
А ми нашу славну Україну, — гей! гей! —
розвеселимо!

Гей у полі ярої пшенички золотистий лан,
Розпочали стрільці українські з москалями тан!
А ми тую ярую пшеничку ізберемо,
А ми нашу славну Україну,— гей! гей! —
розвеселимо!

Як повіє буйнесенький вітер з широких степів,
То прославить по всій Україні січових стрільців.
А ми тую стрілецькую славу збережемо,
А ми нашу славну Україну,— гей! гей! —
розвеселимо!

МИ ГАЙДАМАКИ

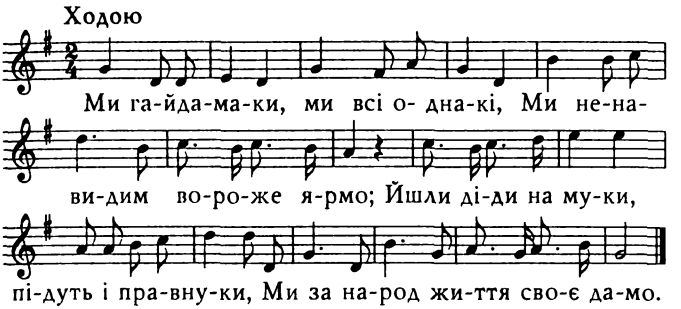

Ми гайдамаки, ми всі однакі,
Ми ненавидим вороже ярмо;
Йшли діди на муки, підуть і правнуки,
Ми за народ життя своє дамо.

Не тішся, враже! сотня поляже,
Тисяч натомість стане до борби.
За чорну зневагу складали присягу
Вести борбу поневолені раби.

Наша присяга: Бог, честь, відвага,
Воля Вкраїни, кривджених добро.
Ними ся клянемо, пок живі будемо,
Ломить, палить кайдани і ярмо!

Пірвем кайдани, які тирани
Кріпше і кріпше сковують щодня.
Бо ми гайдамаки, як один, однакі,
Не боїмось куль, ножів ні огня.

ВСТАЛА ХМАРА З-ЗА ЛИМАНУ

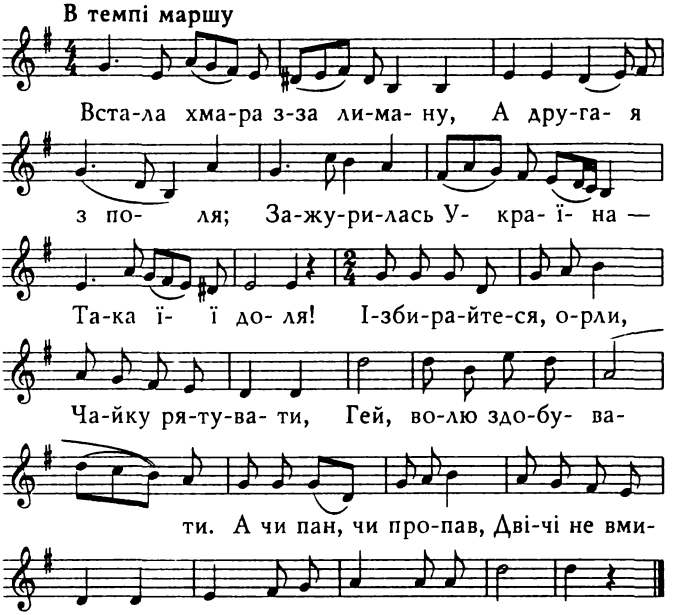

Встала хмара з-за лиману,
А другая з поля;
Зажурилась Україна —
Така її доля!

Приспів:

Ізбирайтеся, орли,
Чайку рятувати,
Гей, волю здобувати.
А чи пан, чи пропав,
Двічі не вмирати!
Гей, нумо, хлопці, до бою!

Зажурилась, заплакала,
Як мала дитина.
Ніхто її не рятує...
Козачество гине.

Приспів:

Нам поможе Святий Юрій
І Пречиста Мати,
Гей, волю здобувати.
А чи пан, чи пропав,
Двічі не вмирати!
Гей, нумо, хлопці, до бою!

Гине наша Україна,
Без попа ховають.
Запродана наша віра,
В церкву не пускають.

Приспів:

Як шарахнем на катів,
Викотим гармати,
Гей, волю здобувати.
А чи пан, чи пропав,
Двічі не вмирати!
Гей, нумо, хлопці, до бою!

Ще не вмерла Україна
І слава, і воля!
Ще ж нам, хлопці молодії,
Усміхнеться доля.

Приспів:

Нам поможе Святий Юрій
І Пречиста Мати,
Гей, волю здобувати.
А чи пан, чи пропав,
Двічі не вмирати!
Гей, нумо, хлопці, до бою!

ОЙ НА ГОРІ ТА ЖЕНЦІ ЖНУТЬ

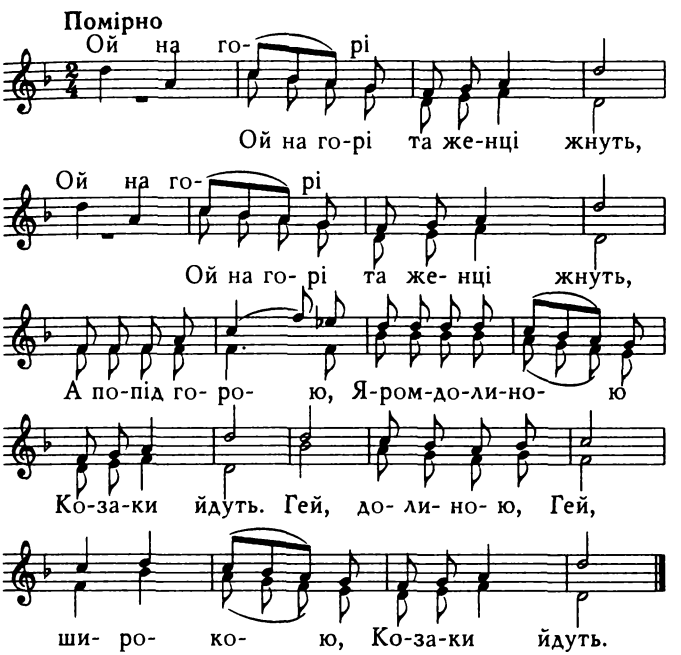

Ой на горі та женці жнуть, } *Двічі*
А попід горою,
Яром-долиною
Козаки йдуть.
Гей, долиною,
Гей, широкою,
Козаки йдуть.

Попереду Дорошенко, } *Двічі*
Веде своє військо,
Військо запорізьке,
Хорошенько.
Гей, долиною,
Гей, широкою,
Хорошенько.

А позаду Сагайдачний, } *Двічі*
Що проміняв жінку
На тютюн і люльку,
Необачний!
Гей, долиною,
Гей, широкою,
Необачний!

"Гей, вернися, Сагайдачний, } *Двічі*
Візьми свою жінку,
Віддай тютюн-люльку,
Необачний!
Гей, долиною,
Гей, широкою,
Необачний!"

"Мені з жінкою не возиться, } *Двічі*
А тютюн та люлька
Козаку в дорозі
Знадобиться!
Гей, долиною,
Гей, широкою,
Знадобиться!"

ОЙ П'Є БАЙДА

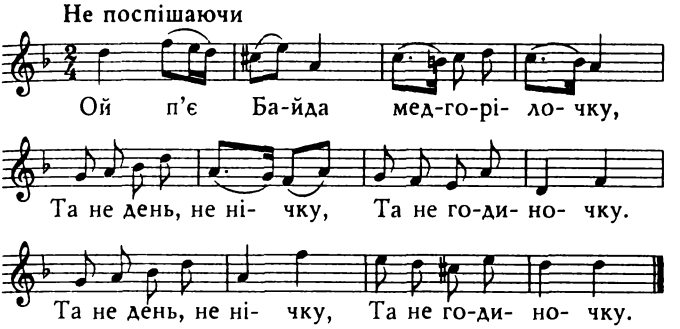

Ой п'є Байда мед-горілочку,
Та не день, не нічку,
Та не годиночку. } *Двічі*

Прийшов до нього цар турецький:
"Ой що ж ти робиш,
Байдо молодецький?" } *Двічі*

"Ой п'ю, царю, мед-горілочку,
Та не день, не нічку,
Та не годиночку!" } *Двічі*

"Покинь, Байдо, байдувати,
Сватай мою дочку
Та йди царювати!" } *Двічі*

"Твоя дочка – поганая,
Вся турецька віра –
Віра проклятая". } *Двічі*

Ой як крикне цар турецький
Та на свої слуги,
Слуги молодецькі: } *Двічі*

"Візьміть Байду, ізв'яжіте
Та за ребро гаком,
Гаком зачепіте!" } *Двічі*

Взяли Байду, ізв'язали
Та й за ребро гаком,
Гаком зачіпали. } *Двічі*

Висить Байда на дубочку,
Та не день, не два,
Та й не одну нічку. } *Двічі*

Прийшов до нього цар турецький:
"Ой що ти бачиш,
Байдо молодецький?" } *Двічі*

"Бачу, царю, два дубочки,
А на тих дубочках
Сидять голубочки. } *Двічі*

Дозволь, царю, лучка взяти,
Тобі на вечерю
Голубочка зняти!" } *Двічі*

Ой як стрельнув Байда з лука
Та попав царя
Поміж самі вуха, } *Двічі*

А царицю – в потилицю,
А цареву дочку –
В саму головочку. } *Двічі*

"Тобі, царю, в землі гнити,
Байді молодому
Мед-горілку пити!" } *Двічі*

ЇХАВ КОЗАК НА ВІЙНОНЬКУ

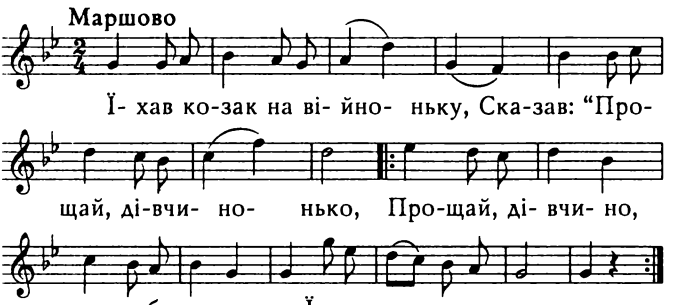

Їхав козак на війноньку,
Сказав: "Прощай, дівчинонько,
Прощай, дівчино, чорнобривонько,
Їду в чужу сторононьку. } *Двічі*

Дай же, дівчино, хустину,
Може, я в бою загину,
Темної ночі накриють очі, —
Легше в могилі спочину". } *Двічі*

Дала дівчина хустину,
Козак у бою загинув,
Темної ночі накрили очі, —
Легше в могилі спочинув. } *Двічі*

Добрії люди насилу
Взяли хорошу дівчину.
Ген серед поля гнеться тополя
Та на козацьку могилу. } *Двічі*

КОЗАК МАМАЙ

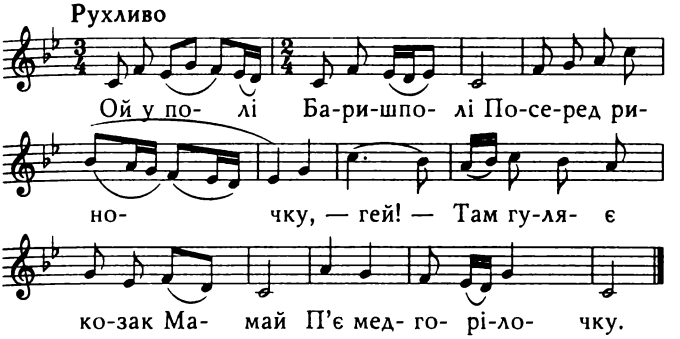

Ой у полі Баришполі
Посеред риночку, — гей! —
Там гуляє козак Мамай
П'є мед-горілочку.

Ой п'є же він та гуляє
Та посеред шляху, — гей!
Аж надходить пан Бжезинський,
За ним гурма ляхів.

Гей як крикне пан Бжезинський
По риночку цілому, — гей! —
Геть з дороги, вражий сину,
Мені, пану твому!

Ой не встиг же козак Мамай
Та випити кварти,
Як став його пан Бжезинський
Канчуком міряти.

Ой як вхопить козак Мамай
У жменю шаблюку,— гей!
Оце ж тобі, вражий пане,
З душею розлука.

Ой не встиг же пан Бжезинський
Та слова сказати,— гей!
Стала ж його головонька
Тулуба шукати.

Ой сів козак на коника,
Вдарив острогами,— гей!
За ним, за ним ляшки-панки
З голими шаблями.

Ой не вам же, ляшки-панки,
З Мамаєм гуляти,— гей!
Та ще ж буде козак Мамай
Вам про себе знати.

НАЛИВАЙТЕ, БРАТТЯ

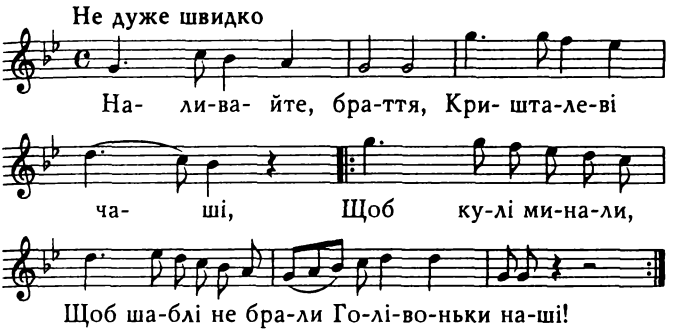

Наливайте, браття,
Кришталеві чаші,
Щоб кулі минали,
Щоб шаблі не брали
Голівоньки наші!
Двічі

Щоби Україна
Наша не зів'яла,
Щоби наша слава,
Козацькая слава
Повік не пропала.
Двічі

А козацька слава
Кровію полита,
Рублена шаблями,
Січена кулями,
Ще й списами бита.
Двічі

Наливайте, браття,
Поки є ще сила,
Поки до походу,
Поки до схід сонця
Сурма не сурмила.

Двічі

ВЖЕ БІЛЬШЕ ЛІТ ДВІСТІ

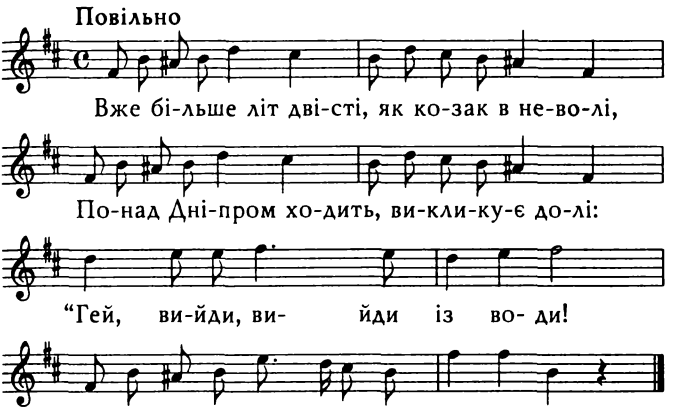

Вже більше літ двісті, як козак в неволі,
Понад Дніпром ходить викликує долі:
“Гей, вийди, вийди із води!
Визволь мене, серденько, із біди”.

“Не вийду, козаче, не вийду, соколе,
Хоть рада б, не вийду, бо сама в неволі:
Гей, у неволі, у ярмі,
Під московським караулом, у тюрмі.

Мене, молодую, козацькую долю,
Запродали в тяжку московську неволю.
Гей, у неволю, в кайдани,
Нерозумний ти, гетьмане Богдане.

Із ратищ козацьких серпи поробили,
А списи, шаблюки в коси поломили:
Де ж наші коні, охоли,
Самі козаченьки, їх орли?”

ЗАСВИСТАЛИ КОЗАЧЕНЬКИ

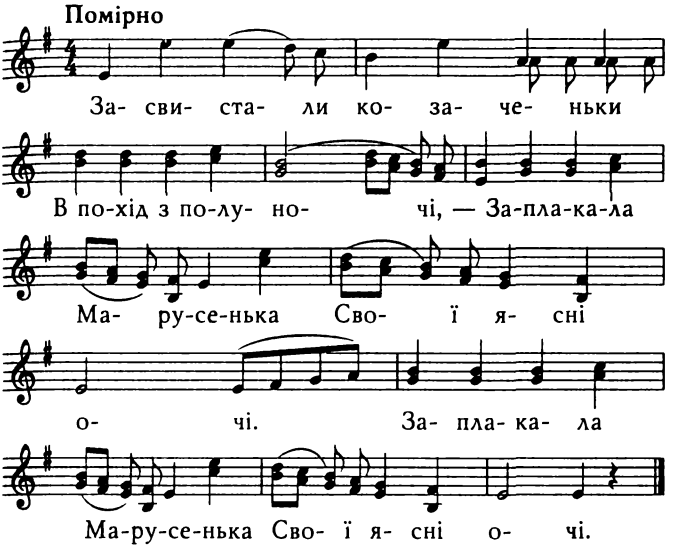

Засвистали козаченьки
В похід з полуночі, —
Заплакала Марусенька
Свої яснії очі. } *Двічі*

Не плач, не плач, Марусенько,
Не плач, не журися,
Та за свого миленького
Богу помолися. } *Двічі*

Стоїть місяць над горою,
А сонця немає...
Мати сина в доріженьку
Слізно проводжає. } *Двічі*

"Іди, іди, мій синочку,
Та не забаряйся,
За чотири неділеньки
Додому вертайся!" } *Двічі*

"Ой, рад би я, матусенько,
Скоріше вернуться,
Та щось мій кінь вороненький
В воротах спіткнувся. } *Двічі*

Ой, хто знає, коли вернусь,
В якую годину,
Прийми ж мою Марусеньку,
Як рідну дитину". } *Двічі*

"Ой, рада б я Марусеньку
За рідну прийняти,
Та чи буде ж вона мене,
Сину, шанувати?" } *Двічі*

"Ой, не плачте, не журітесь,
В тугу не вдавайтесь;
Заграв мій кінь вороненький,
Назад сподівайтесь". } *Двічі*

ЇХАВ КОЗАК ЗА ДУНАЙ

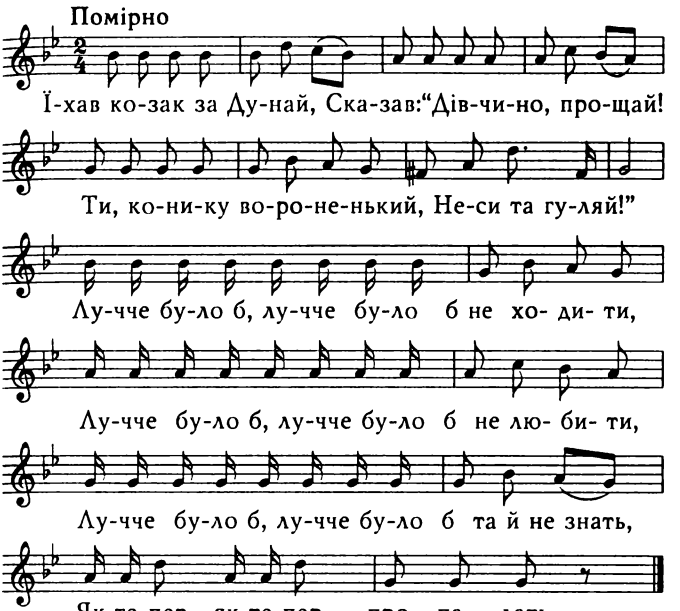

Їхав козак за Дунай,
Сказав: "Дівчино, прощай!
Ти, конику вороненький,
Неси та гуляй!"

Приспів:

Лучче було б, лучче було б не ходити,
Лучче було б, лучче було б не любити,
Лучче було б, лучче було б та й не знать,
Як тепер, як тепер пропадать.

Вийшла, ручки заломивши
І тяженько заплакавши:
"Як ти мене покидаєш, —
Тільки подумай!"

Приспів.

"Білих ручок не ламай,
Ясних очей не стирай,
Мене з війни зі славою
К собі ожидай!"

Приспів.

"Не хочу я нічого,
Тільки тебе одного,
Ти будь здоров, мій миленький,
А все пропадай!"

Приспів.

Постій, постій, козаче!
Твоя дівчина плаче,
Як ти ж її покидаєш,
Тільки подумай!

Приспів.

Свиснув козак на коня:
"Оставайся здорова!
Як не згину, то вернуся
Через три года!"

Приспів.

ОЙ МОРОЗЕ, МОРОЗЕНКУ

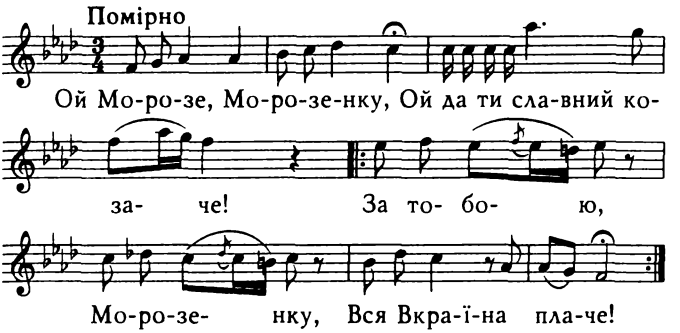

Ой Морозе, Морозенку,
Ой да ти славний козаче!
За тобою, Морозенку,
Вся Вкраїна плаче! } *Двічі*

Ой не так же Україна,
Як те горде військо.
Заплакала Морозиха,
Ідучи на місто. } *Двічі*

"Ой не плач же, Морозихо,
Не плач, не журися, —
Піди з нами, козаками,
Меду-вина напийся!" } *Двічі*

"Чогось мені, козаченьки,
Мед-пиво не п'ється:
Десь мій син Морозенко
З татарами б'ється!" } *Двічі*

Із-за гори, із-за кручі
Удале військо виступає,
Попереду Морозенко
Сивим конем виграває. } *Двічі*

Та схилив же голівоньку
Сиву коню аж на гриву,
Та й розпустив чорні кудрі
Сиву коню до копитів. } *Двічі*

То ж не грім в степу горгоче,
То ж не хмара світ закрила,
То ж татар велика сила
Козаченьків обступила. } *Двічі*

Бились зранку козаченьки
До ночі глухої,
Козаків лягло чимало,
А татар — утроє. } *Двічі*

Ні один козак не здався
Живим у неволю:
Полягли всі,
Не вернувся ні один додому. } *Двічі*

Не вернувся й Морозенко,
Голова завзята, —
Замучили молодого
Вороги прокляті! } *Двічі*

Вони ж його не стріляли
Й на четі не рубали;
Тільки з його, молодого,
Живцем серце виривали. } *Двічі*

Взяли його, поставили
На Савур-могилу:
"Дивись тепер, Морозенку,
На свою Вкраїну!" } *Двічі*

МАКСИМ, КОЗАК ЗАЛІЗНЯК

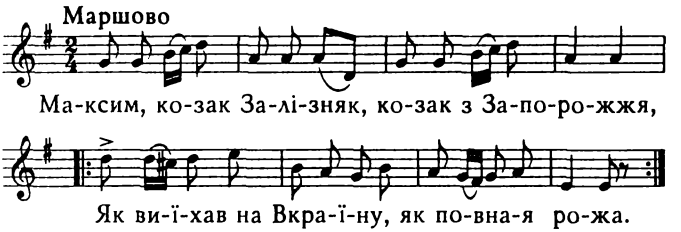

Максим, козак Залізняк, козак з Запорожжя,
Як виїхав на Вкраїну, як повная рожа. }*Двічі*

Зібрав війська сорок тисяч в місті Жаботині,
Обступили город Умань у їдній годині. }*Двічі*

Обступили город Умань, поробили шанці,
Як вдарили з семи гармат у середу вранці! }*Двічі*

Як вдарили з семи гармат у середу вранці, —
Накидали вороженьків повнісінькі шанці. }*Двічі*

Отак козак Залізняк за родину бився
І за теє вічної слави у внуках заручився! }*Двічі*

ГЕЙ, НУТЕ, ХЛОПЦІ

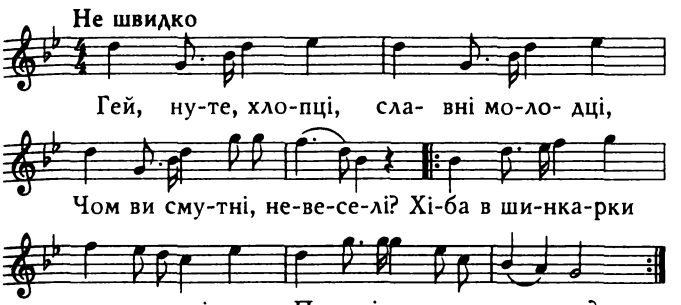

Гей, нуте, хлопці, славні молодці,
Чом ви смутні, невеселі?
Хіба в шинкарки мало горілки,
Пива і меду не стало? } *Двічі*

Повнії чари всім наливайте,
Щоб через вінця лилося,
Щоб наша доля нас не цуралась,
Щоб краще в світі жилося! } *Двічі*

Вдармо ж об землю лихом-журбою,
Щоб стало всім веселіше,
Вип'єм за щастя, вип'єм за долю,
Вип'єм за все, що миліше! } *Двічі*

ЗА СИБІРОМ СОНЦЕ СХОДИТЬ

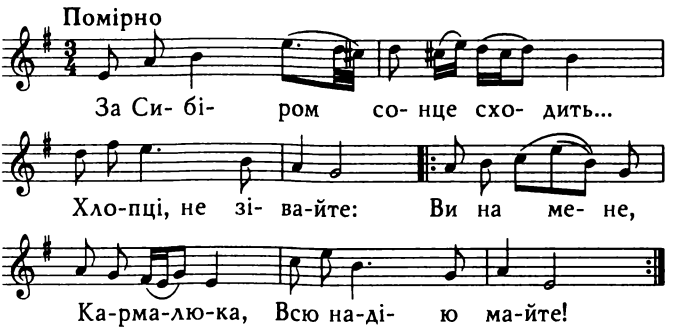

За Сибіром сонце сходить...
Хлопці, не зівайте:
Ви на мене, Кармалюка,
Всю надію майте! } *Двічі*

Повернувся я з Сибіру,
Та не маю долі,
Хоч, здається, не в кайданах,
А все ж не на волі. } *Двічі*

Маю жінку, маю діти,
Та я їх не бачу!
Як згадаю про їх долю —
Сам гірко заплачу! } *Двічі*

Куди піду, подивлюся —
Скрізь багач панує,
У розкошах превеликих
І днює, й ночує. } *Двічі*

Убогому, нещасному —
Тяжкая робота,
А ще гіршая неправда —
Вічная скорбота! } *Двічі*

Зібрав собі славних хлопців...
Що ж кому до того?
Засідаєм при дорозі
Ждать подорожнього. } *Двічі*

Чи хто іде, чи хто їде,
Так час нудно ждати,
Що не маю пристанища,
Ані свої хати. } *Двічі*

Асесори, ісправники
За мною ганяють, —
Більше ж вони людей вбили,
Як я гріхів маю! } *Двічі*

Зовуть мене розбійником,
Що людей вбиваю, —
Я багатих убиваю,
Бідних награждаю. } *Двічі*

З багатого хоч я візьму,
Убогому даю;
А так гроші розділивши,
Гріха я не маю. } *Двічі*

ОЙ ПОПІД ГАЙ ЗЕЛЕНЕНЬКИЙ

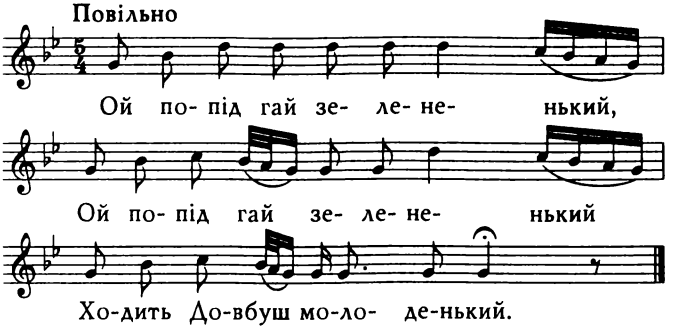

Ой попід гай зелененький } *Двічі*
Ходить Довбуш молоденький.

На ніженьку налягає, } *Двічі*
Топірцем ся підпирає.

Топірцем ся підпирає. } *Двічі*
І на хлопців покликає:

"Ой ви, хлопці, ой ви мої, } *Двічі*
Уставайте всі раненько.

Уставайте всі раненько, } *Двічі*
Убирайте ся скоренько.

Щоби Кути не минути, } *Двічі*
До Косова повернути.

Бо підете враз за мною, } *Двічі*
Там у гори за скалою.

Бо ми підем враз до Дзвінки, } *Двічі*
До Штефанової жінки".

"Ой Довбушу, пане наш, } *Двічі*
Там буде пригода на нас.

Бо де ми лиш бували, } *Двічі*
То ми зради не видали.

Тепер зрада та й над нами, } *Двічі*
Молодими легінями".

ЧОРНА РІЛЛЯ ІЗОРАНА

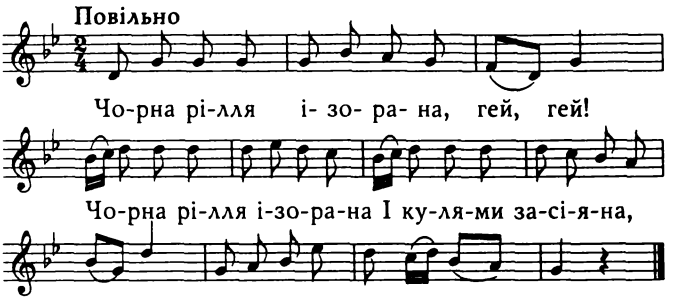

Чорна рілля ізорана, гей, гей!
Чорна рілля ізорана
І кулями засіяна, гей, гей!
І кулями засіяна.

Білим тілом зволочена, гей, гей!
Білим тілом зволочена
І кров'ю сполощена, гей, гей!
І кров'ю сполощена.

Вітер віє по долині, гей, гей!
Вітер віє по долині,
Лежить жовнір на могилі, гей, гей!
Лежить жовнір на могилі.

Ані тата, ані мами, гей, гей!
Ані тата, ані мами,
Ані труни, ані ями, гей, гей!
Ані труни, ані ями.

А нікому задзвонити, гей, гей!
А нікому задзвонити,
Китайкою личко вкрити, гей, гей!
Китайкою личко вкрити.

Летить ворон з чужих сторон, гей, гей!
Летить ворон, усідає,
Йому очі випиває, гей, гей!
Йому очі випиває.

ГЕЙ У МЕНЕ БУВ КОНЯКА

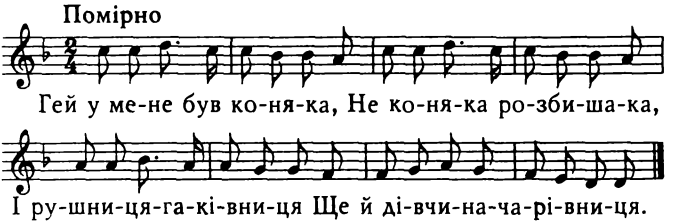

Гей у мене був коняка,
Не коняка розбишака,
І рушниця-гаківниця
Ще й дівчина-чарівниця.

Москалі коня убили,
Шаблю турки потрощили,
І рушниця поломалась,
І дівчина відцуралась.

Над кубанськими степами
Літа думка із вітрами,
Вітер віє-повіває.
Серцю тугу прибавляє

Гей, хто в лузі — озовися,
Хто у лісі — одгукнися,
Заки все засне під млою
Йди гуляти ізо мною.

Гей, гей, гей, козацька доле.
Тільки долі — степ і воля.
Вітер віє-повіває,
Серцю тугу навіває.

ГЕЙ, Я КОЗАК З УКРАЇНИ!

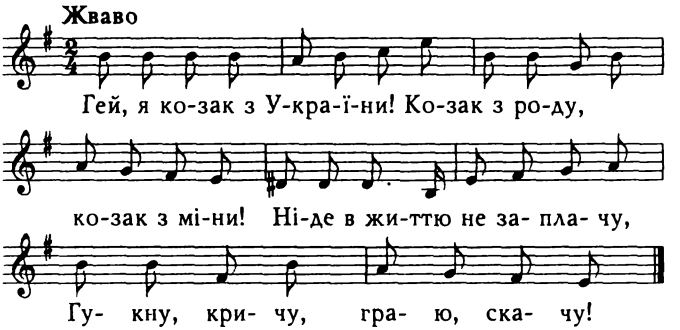

Гей, я козак з України!
Козак з роду, козак зміни!
Ніде в життю не заплачу,
Гукну, кричу, граю, скачу!

Трясця тому, що ся бідить,
Що над грішми воно сидить;
Не з роскоші, тільки з біди,
Тну голубця, йду в присіди.

Чого ж ти ся зажурила,
Скажи мені, моя мила?
Не велика серцю туча,
Ти не будеш — буде друга.

Бодай Наше Запоріжжя!
Хоч нагайка плечі зріже;
Козак на те не заплаче,
Гукне, крикне, грає, скаче.

От так у нас чабарашки,
Хоч попід стіл, то все рачки;
То на пальцях, то в присіди,
То до корчми, то в сусіди.

ОЙ ТАМ, НА ГОРІ, СІЧ ІДЕ

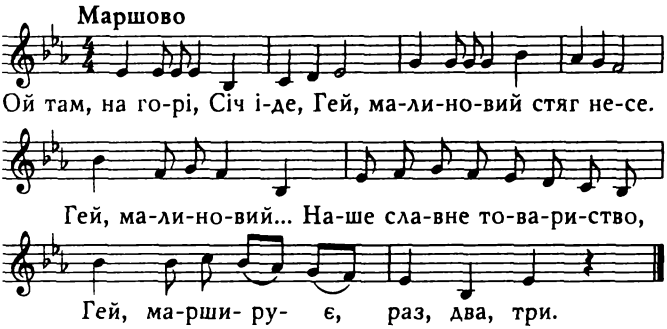

Ой там, на горі, Січ іде,
Гей, малиновий стяг несе.
Гей, малиновий... Наше славне товариство,
Гей, марширує, раз, два, три.

Гей, попереду кошовий,
Гей, як той орел степовий.
Гей, як тот орел... Наше славне товариство,
Гей, марширує, раз, два, три.

Гей, а позаду осавул,
Гей, твердий хлопець, як той мур,
Гей, твердий хлопець... Наше славне товариство,
Гей, марширує, раз, два, три.

Гей, а по боках четарі,
Гей, то ж сторожі вогневі,
Гей, то ж сторожі... Наше славне товариство,
Гей, марширує, раз, два, три.

Гей, молод хлопче, позір май,
Гей, та до Січі приставай,
Гей, та до Січі... Наше славне товариство,
Гей, марширує, раз, два, три.

Гей, наша Січ нам дорога,
Гей, як мати всім одна,
Гей, як та мати... Наше славне товариство,
Гей, марширує, раз, два, три.

Гей, повій вітре із степів,
Гей, дай нам силу козаків,
Гей, дай нам силу... Наше славне товариство,
Гей, марширує, раз, два, три.

Гей, дай нам силу й відвагу,
Гей, Україні на славу,
Гей, Україні... Наше славне товариство,
Гей, марширує, раз, два, три.

ЗАЖУРИЛИСЬ ГАЛИЧАНКИ

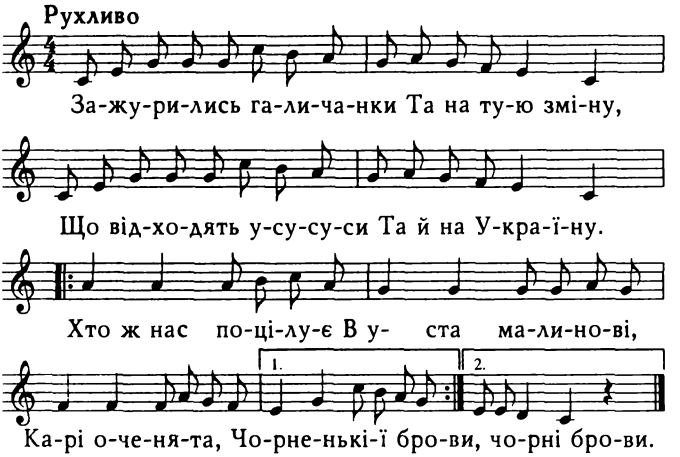

Зажурились галичанки
Та на тую зміну,
Що відходять усусуси*
Та й на Україну.

Приспів:

Хто ж нас поцілує
В уста малинові,
Карі оченята,
Чорненькії брови.
} *Двічі*

* Усусуси — українські січові стрільці.

Не журіться, галичанки,
Остають поляки,
Вони краще обнімають,
Як ті гайдамаки.

Приспів:

Ті ж вас поцілують
В уста малинові,
Карі оченята,
Чорненькії брови.
} *Двічі*

Не будуть нас цілувати
Та оті поляки,
Тільки будуть обіймати
За стан гайдамаки.

Приспів:

Ті ж нас поцілують
В уста малинові,
Карі оченята,
Чорненькії брови.
} *Двічі*

ПИЙМО, ДРУЗІ, ГРАЙ, МУЗИКО

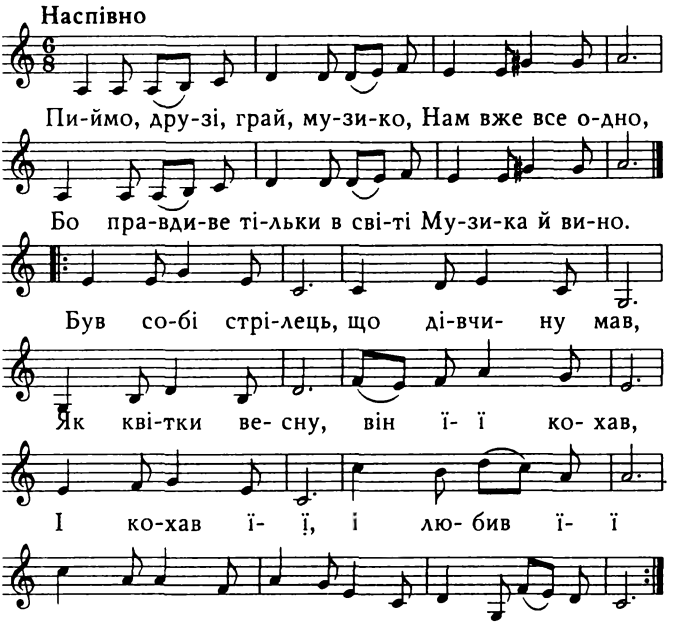

Пиймо, друзі, грай, музико,
Нам вже все одно,
Бо правдиве тільки в світі
Музика й вино.

Був собі стрілець, що дівчину мав,
Як квітки весну, він її кохав,
І кохав її, і любив її
В своїх думах, своїх мріях
Золотив її.
Був собі стрілець, що дівчину мав,
Як квітки весну, він її кохав.

А зайнялось раз небо від гармат.
В боротьбі страшній йшов на брата брат,
І стрілець ішов, як пристало всім,
Та пострілений, побитий повернувся він.
Був собі стрілець, що дівчину мав,
Як квітки весну, він її кохав.

Він до матінки рідної не йшов,
Перше дівчину свою віднайшов,
Та як стрінув лиш мрію своїх мрій
Пожорстоке впало слово: ти тепер не мій.
Був собі стрілець, що дівчину мав,
Як квітки весну, він її кохав.

Пиймо, друзі, грай, музико,
Нам вже все одно,
Бо правдиве тільки в світі
Музика й вино.

ЧУЄШ, БРАТЕ МІЙ

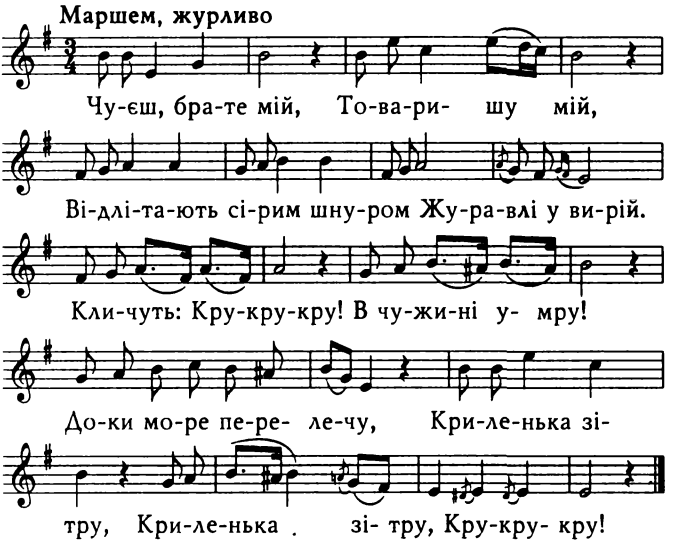

Чуєш, брате мій,
Товаришу мій,
Відлітають сірим шнуром
Журавлі у вирій.

Кличуть: Кру-кру-кру!
В чужині умру!
Доки море перелечу,
Криленька зітру,
Криленька зітру,
Кру-кру-кру!

Мерехтить в очах
Безконечний шлях,
Гине, гине в темній мряці
Слід по журавлях.

Кличуть: Кру-кру-кру!
На чужині умру,
Заки море перелечу,
Криленька зітру,
Криленька зітру,
Кру-кру-кру!

ЧОВНИК ХИТАЄТЬСЯ

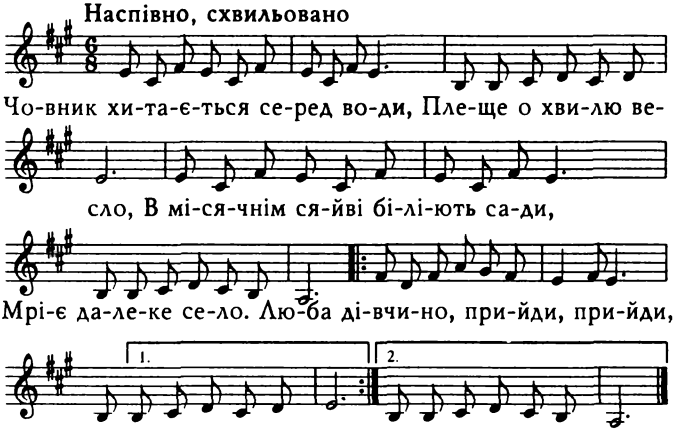

Човник хитається серед води,
Плеще о хвилю весло,
В місячнім сяйві біліють сади,
Мріє далеке село.
Люба дівчино, прийди, прийди,
Забудем деннеє зло.
} *Двічі*

Човник хитається серед води,
Тільки одні камиші,
З вітром шуткуючи на всі лади
Ворушать тишу ночі.
Люба дівчино, прийди, прийди,
Дати розраду душі.
} *Двічі*

ПОВІЯВ ВІТЕР СТЕПОВИЙ

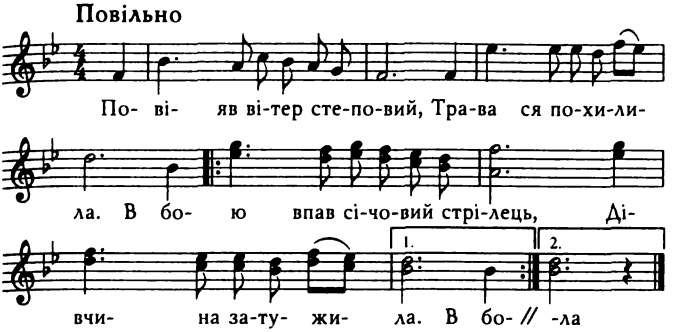

Повіяв вітер степовий,
Трава ся похилила.
В бою впав січовий стрілець,
Дівчина затужила. } *Двічі*

А був то хлопець молодий,
Його б лишень кохати.
Він впав, як той сухий листок,
Повік буде лежати. } *Двічі*

Летить ворон з чужих сторон
Та й жалібненько кряче,
Вставай, козаче молодий,
Твоя дівчина плаче. } *Двічі*

Заплаче мати не одна,
Заплаче чорнобрива,
Бо не одного козака
Сира земля накрила. } *Двічі*

ОЙ У ПОЛІ ТРИ КРИНИЧЕНЬКИ

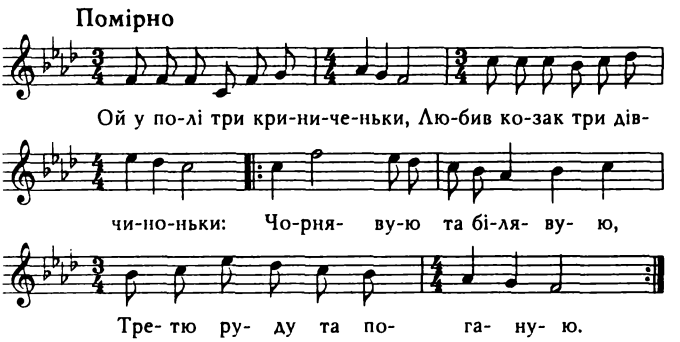

Ой у полі три криниченьки,
Любив козак три дівчиноньки:
Чорнявую та білявую,
Третю руду та поганую. } *Двічі*

"Що чорняву від душі люблю,
До білявої залицяюся,
А з рудою-препоганою
Піду, мабуть, розпрощаюся". } *Двічі*

"Чи я тобі та не казала,
Як стояли під світлицею:
Не їдь, не їдь та й у Крим по сіль,
Бо застанеш молодицею". } *Двічі*

"Любив тебе я дівчиною
Любитиму й молодицею,
А ще буду хоч сім літ ждати,
Поки станеш удовицею". } *Двічі*

Чи всі ж тії та сади цвітуть,
Що весною розвиваються,
Чи всі ж тії та вінчаються,
Що люблять та кохаються? } *Двічі*

Половина тих садів цвіте,
Половина розвивається,
Одна пара та вінчається,
А другая розлучається. } *Двічі*

ОЙ ХМЕЛЮ Ж МІЙ, ХМЕЛЮ

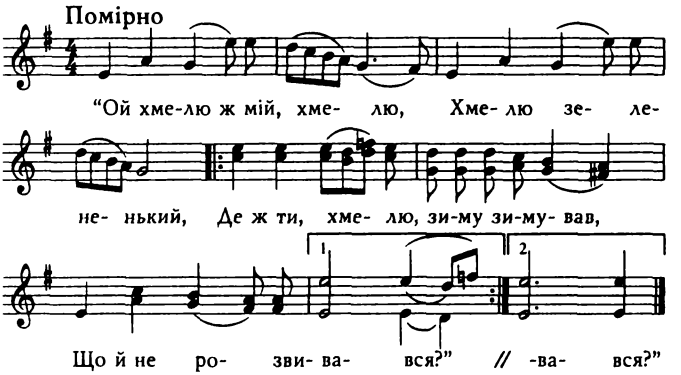

"Ой хмелю ж мій, хмелю,
Хмелю зелененький,
Де ж ти, хмелю, зиму зимував,
Що й не розвивався?" } *Двічі*

"Зимував я зиму,
Зимував я другу,
Зимував я в лузі на калині,
Та й не розвивався!.." } *Двічі*

"Ой сину ж мій, сину,
Сину молоденький,
Де ж ти, сину, нічку ночував,
Що й не роззувався?" } *Двічі*

"Ночував я нічку,
Ночував я другу,
Ночував я у тої вдовиці,
Що сватати буду!" } *Двічі*

"Ой сину ж мій, сину,
Ти моя дитина,
Не женися на тій удовиці,
Бо щастя не буде! } *Двічі*

Бо вдовине серце,
Як осіннє сонце, —
Воно світить, світить та не гріє,
Все холодом віє. } *Двічі*

А дівоче серце,
Як весняне сонце, —
Ой, хоч воно й хмарнесеньке,
А все теплесеньке!" } *Двічі*

КОПАВ, КОПАВ КРИНИЧЕНЬКУ

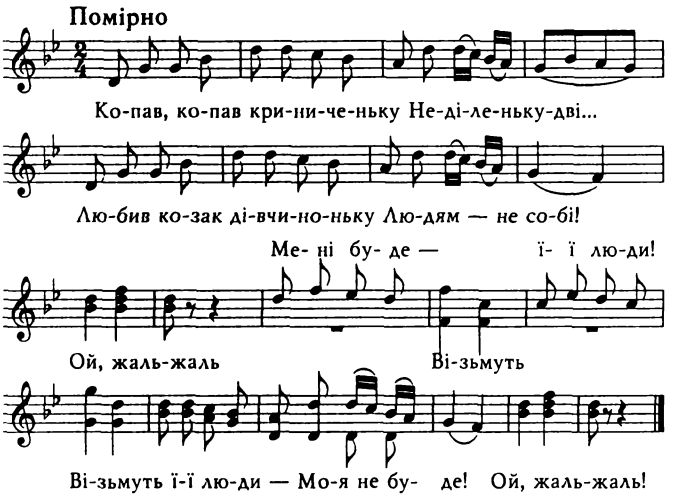

Копав, копав криниченьку
Неділеньку-дві...
Любив козак дівчиноньку
Людям — не собі!

Приспів:

Ой, жаль-жаль
Мені буде —
Візьмуть її люди!
Візьмуть її люди —
Моя не буде!
Ой, жаль-жаль!

А вже з тої криниченьки
Орли воду п'ють...
А вже мою дівчиноньку
До шлюбу ведуть.

Приспів.

Один веде за рученьку,
Другий — за рукав,
Третій стоїть, гірко плаче —
Любив та не взяв!

Приспів.

ОЙ ПРИ ЛУЖКУ, ПРИ ЛУЖКУ

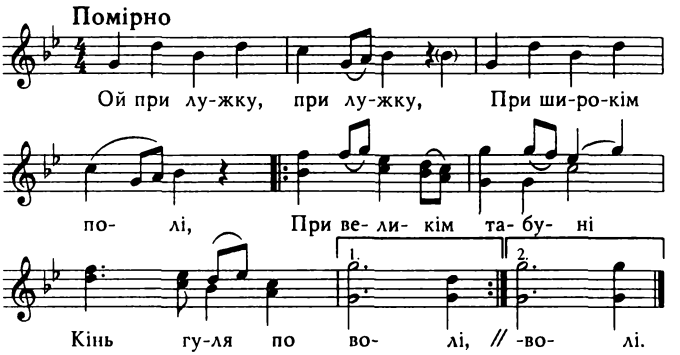

Ой при лужку, при лужку,
При широкім полі,
При великім табуні
Кінь гуля по волі. } *Двічі*

Кінь гуля по волі,
Солдат — по неволі...
Ой піймаю, загнуздаю
Шовковой уздою. } *Двічі*

Ой піймаю, загнуздаю
Шовковой уздою,
Вдарю шпорами під боки —
Кінь летить стрілою. } *Двічі*

"Ой лети, лети, мій коню,
Та й вихром носися,
Проти милої двора
Стойма становися! } *Двічі*

Стойма становися,
Та вдар копитами,
Чи не вийде дівчинонька
З чорними бровами!" } *Двічі*

Ой не вийшла дівчинонька,
Вийшла її мати:
"Здоров, здоров, любий зятю,
Пожалуй у хату!" } *Двічі*

"Я не хочу в хату,
Хочу у світлицю,
Розбуджу солодкий сон,
Красную дівицю!" } *Двічі*

Дівчинонька встала,
Свій сон розказала,
Правой ручкой обняла
Та й поцілувала. } *Двічі*

ОЙ У ЛУЗІ ТА ЩЕ Й ПРИ БЕРЕЗІ

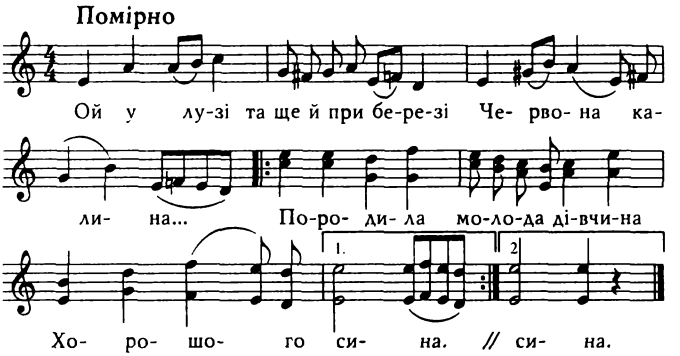

Ой у лузі та ще й при березі
Червона калина...
Породила молода дівчина
Хорошого сина. } *Двічі*

Ой, де ж вона його породила?
В зеленій діброві!
Та й не дала тому козакові
Ні щастя, ні долі. } *Двічі*

Та й не дала тому козакові
Ні щастя, ні долі,
Тільки дала тому козакові
Та чорнії брови. } *Двічі*

— Було б тобі, моя рідна мати,
Цих брів не давати,
Було б тобі, моя рідная мати,
Щастя й долю дати!

Двічі

Розвивайся ти, сухий дубе, —
Завтра мороз буде!..
Убирайся, молодий козаче, —
Завтра похід буде!

Двічі

— Я морозу та ще й не боюся,
Зараз розів'юся!..
— Я походу та ще й не боюся,
Зараз уберуся!..

Двічі

Ой, розвився в полі при дорозі
Та дуб зелененький...
Ой, од'їхав, гей, та з України
Козак молоденький.

Двічі

Виїжджавши та й шапочку знявши,
Низенько вклонився:
— Прощай, прощай, громадонько,
Може, з ким сварився!

Двічі

РОЗПРЯГАЙТЕ, ХЛОПЦІ, КОНІ

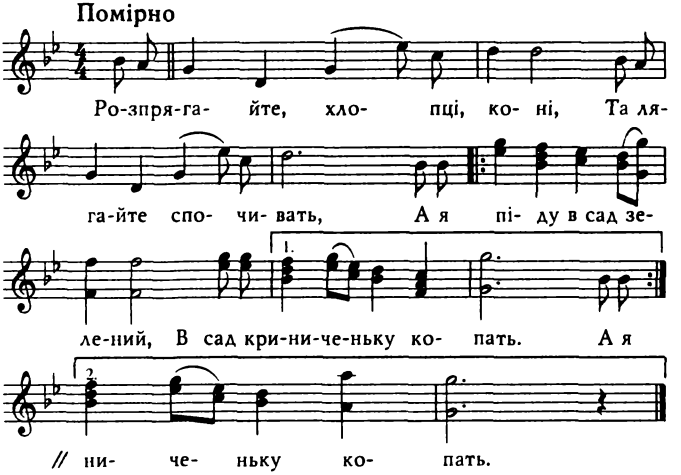

Розпрягайте, хлопці, коні,
Та лягайте спочивать,
А я піду в сад зелений,
В сад криниченьку копать. } *Двічі*

Копав, копав криниченьку
У вишневому саду...
Чи не вийде дівчинонька
Рано-вранці по воду? } *Двічі*

Вийшла, вийшла дівчинонька
В сад вишневий воду брать,
А за нею козаченько
Веде коня напувать. } *Двічі*

Просив, просив відеречка,
Вона йому не дала,
Дарив, дарив з руки перстень —
Вона його не взяла. } *Двічі*

"Знаю, знаю, дівчинонько,
Чим я тебе розгнівив:
Що я вчора із вечора
Із другою говорив. } *Двічі*

Вона ростом невеличка,
Ще й літами молода,
Руса коса до пояса,
В косі стрічка голуба". } *Двічі*

НЕ ПИТАЙ, ЧОГО В МЕНЕ ЗАПЛАКАНІ ОЧІ

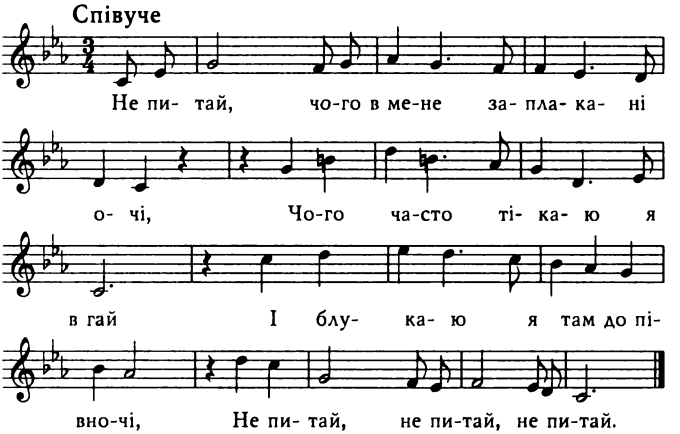

Не питай, чого в мене заплакані очі,
Чого часто тікаю я в гай
І блукаю я там до півночі,
Не питай, не питай, не питай.

Не питай, чого сохну і в'яну, як квітка,
Бо так щиро кохаю тебе...
Ти ж покинув мене, сиротину,
На посміх, поговір для людей.

Не питай, бо нічого тобі не скажу я,
Бачив сам мої сльози та сум;
А нещирі слова та байдужі
Не розвіють тяжких моїх дум.

ВЕЧІР НАДВОРІ

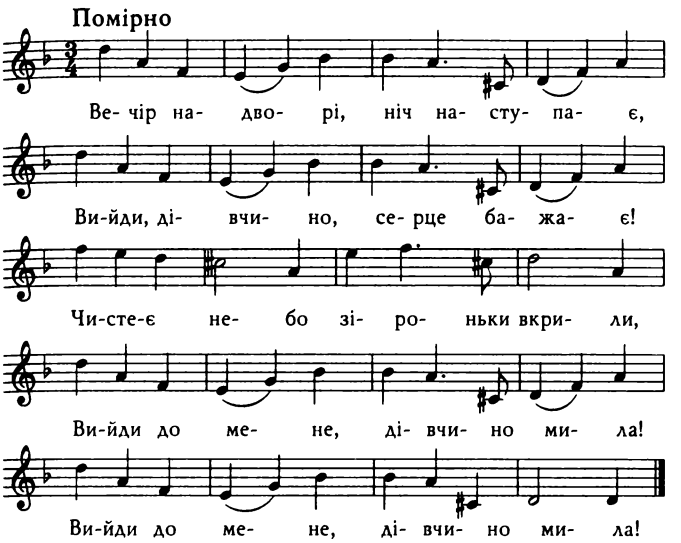

Вечір надворі, ніч наступає,
Вийди, дівчино, серце бажає!
Чистеє небо зіроньки вкрили,
Вийди до мене, дівчино мила! } *Двічі*

Дай подивитись в яснії очі,
Стан твій обняти гнучкий дівочий,
Глянути в личко, біле, чудове,
На коси довгі, на чорні брови! } *Двічі*

ОЙ ЩО Ж ТО ЗА ШУМ УЧИНИВСЯ

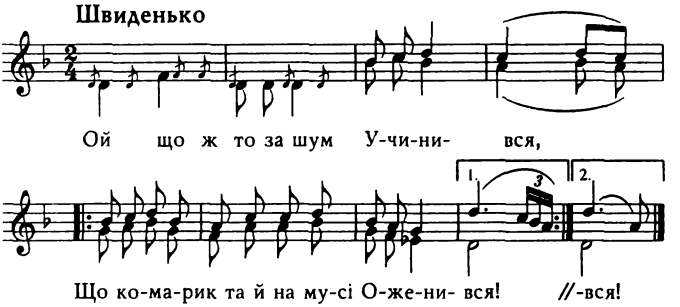

Ой що ж то за шум
Учинився,
Що комарик та й на мусі
Оженився! } *Двічі*

Та взяв собі жінку
Невеличку,
Що не вміє шити-прясти
Чоловічку. } *Двічі*

Що не вміє шити-прясти,
Ні варити,
Що не вміє з комариком
Добре жити. } *Двічі*

Полетів же комар
В чисте поле,
В чистеє поле,
В зелену діброву. } *Двічі*

Ой сів же комар
На дубочку,
Звісив свої ніженьки
По листочку. } *Двічі*

Де взялася
Шура-бура,
Вона ж того комарика
З дуба здула. } *Двічі*

Ой упав же комар
На помості,
Потрощив, поломив
Ребра й кості. } *Двічі*

Прилетіла муха
Жалкувати:
"Ой де ж тебе, комарику,
Поховати?" } *Двічі*

"Поховай ти мене
В чистім полі
Та й висип мені
Високу могилу! } *Двічі*

Туди будуть хлопці
Ізбиратись,
З комаревої могили
Чудуватись! } *Двічі*

Ой що ж то лежить
За покійник?
Ой чи цар, чи гетьман,
Чи полковник?

Двічі

І не цар, не гетьман,
Не полковник,
А то ж мухи-зеленухи
Полюбовник!"

Двічі

ОЙ ЗА ГАЄМ, ГАЄМ

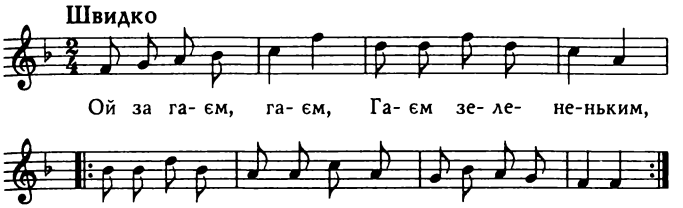

Ой за гаєм, гаєм,
Гаєм зелененьким,
Там орала дівчинонька
Воликом чорненьким. } *Двічі*

Орала, орала,
Не вміла гукати,
Та й наняла козаченька
На скрипочку грати. } *Двічі*

Козаченько грає,
Бровами моргає...
Вража ж його матір знає,
На що він моргає: } *Двічі*

Чи на мої воли,
Гей, чи на корови,
Чи на моє біле личко,
Чи на чорні брови? } *Двічі*

Воли та корови
Усі поздихають,
Біле личко, чорні брови
Повік не злиняють!

Двічі

ЇХАЛИ КОЗАКИ ІЗ ДОНУ ДОДОМУ

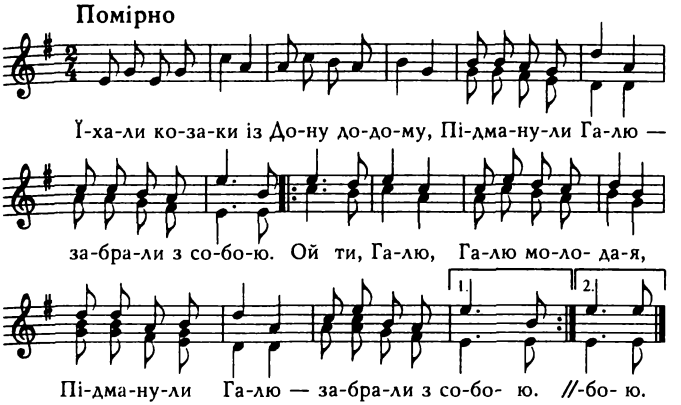

Їхали козаки із Дону додому,
Підманули Галю — забрали з собою.
Ой ти, Галю, Галю молодая,
Підманули Галю — забрали з собою. } *Двічі*

"Поїдемо з нами, з нами, козаками,
Лучче тобі буде, як в рідної мами.
Ой ти, Галю, Галю молодая,
Лучче тобі буде, як в рідної мами". } *Двічі*

Везли, везли Галю темними лісами,
Прив'язали Галю до сосни косами.
Ой ти, Галю, Галю молодая,
Прив'язали Галю до сосни косами. } *Двічі*

Розбрелись по лісу, назбирали хмизу,
Підпалили сосну од гори до низу.
Ой ти, Галю, Галю молодая,
Підпалили сосну од гори до низу. } *Двічі*

Горить сосна, горить, горить і палає,
Кричить Галя криком, кричить-промовляє.
Ой ти, Галю, Галю молодая,
Кричить Галя криком, кричить-промовляє: } *Двічі*

"Ой хто в лісі чує, нехай той рятує,
Ой хто дочок має, нехай научає.
Ой ти, Галю, Галю молодая,
Ой хто дочок має, нехай научає. } *Двічі*

А хто дочок має, нехай научає —
Темної ночі гулять не пускає.
Ой ти, Галю, Галю молодая,
Темної ночі гулять не пускає". } *Двічі*

ЛЕТИТЬ ГАЛКА ЧЕРЕЗ БАЛКУ

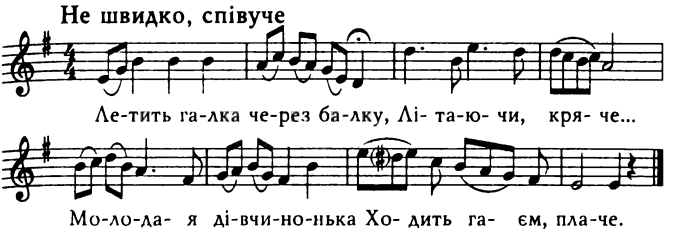

Летить галка через балку,
Літаючи, кряче...
Молодая дівчинонька
Ходить гаєм, плаче.

"Не пускає мене мати
Вранці до криниці,
Ні жита жать, ні льону брать,
Ні на вечорниці.

Пусти ж мене, моя мати,
В ліски по горішки,
Чи не найду щастя-долі
Я собі хоч трішки!"

"Не пущу ж я, дитя моє,
В ліски по горішки,
Бо вже мені надоїли
Хлоп'ячі насмішки!"

Вчора звечора пізненько,
Як мати заснула,
Вийшла слухать соловейка,
Мов зроду не чула.

Вийшла, стала над річкою
Та й дивлюся в воду...
"Тяжко, мати, важко, мати!
Нащо дала вроду?

Змалювала біле личко
І чорнії брови,
Та не дала мені, мати,
Ні щастя, ні долі.

Було б тобі, моя мати,
Цих брів не давати,
Лучче б тобі, моя мати,
Щастя й долю дати!"

НАД РІЧКОЮ, БЕРЕЖКОМ

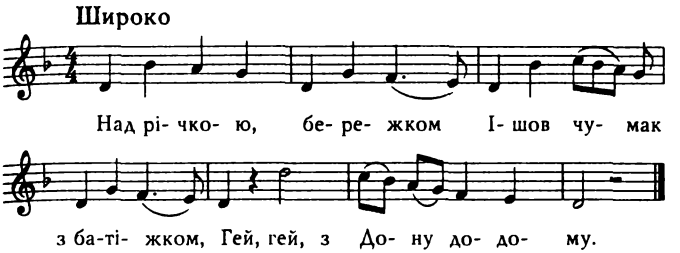

Над річкою, бережком
Ішов чумак з батіжком,
Гей, гей, з Дону додому.

За плечима торбина,
Ще й латана свитина, —
Гей, гей, дочумакувавсь!

"Постій, чумак, постривай,
Шляху в людей розпитай, —
Гей, гей, чи не заблудивсь?"

"Мені шляху не питать —
Прямо степом мандрувать,
Гей, гей, долю доганять!"

Пішла доля ярами,
Зеленими лугами, —
Гей, гей, не вмів шанувать!

В КІНЦІ ГРЕБЛІ ШУМЛЯТЬ ВЕРБИ

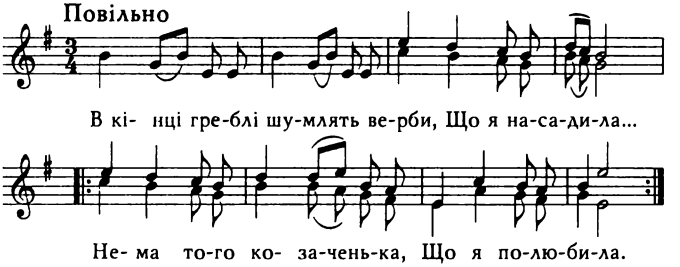

В кінці греблі шумлять верби,
Що я насадила...
Нема того козаченька,
Що я полюбила. } *Двічі*

Ой немає козаченька, —
Поїхав за Десну;
Рости, рости, дівчинонько,
На другую весну! } *Двічі*

Росла, росла дівчинонька
Та на порі стала;
Ждала, ждала козаченька,
Та й плакати стала. } *Двічі*

Ой не плачте, карі очі, —
Така ваша доля:
Полюбила козаченька,
При місяці стоя! } *Двічі*

ЯК МИ ПРИЙШЛА КАРТА

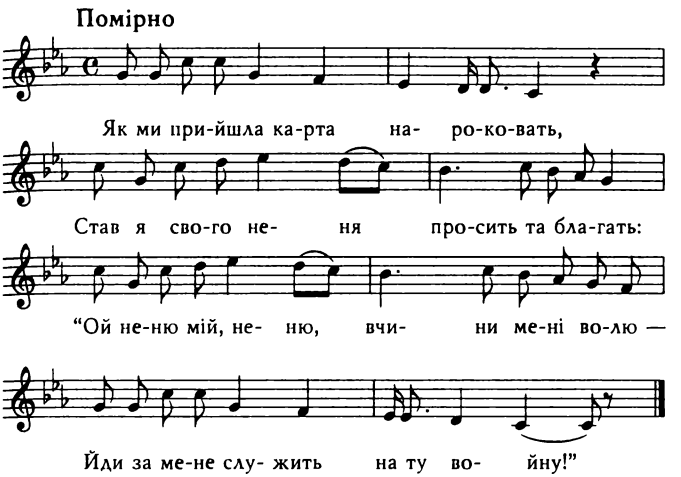

Як ми прийшла карта нароковать[1]!
Став я свого неня[2] просить та благать:
"Ой неню мій, неню, вчини мені волю —
Йди за мене служить на ту войну!"

Стали музиканти чардаш грати,
Стали ми ся сльози з очей лляти;
Ніхто не заплаче, ні отець, ні мати,
А тільки заплаче три дівчати.

[1] Як прийшов час іти в солдати.
[2] Батько.

А одна заплаче, бо я єї брат,
А друга заплаче, бо я єї сват,
А третя заплаче, бо плакати мусить,
Бо вона від мене дитя носить.

ДІВКА В СІНЯХ СТОЯЛА

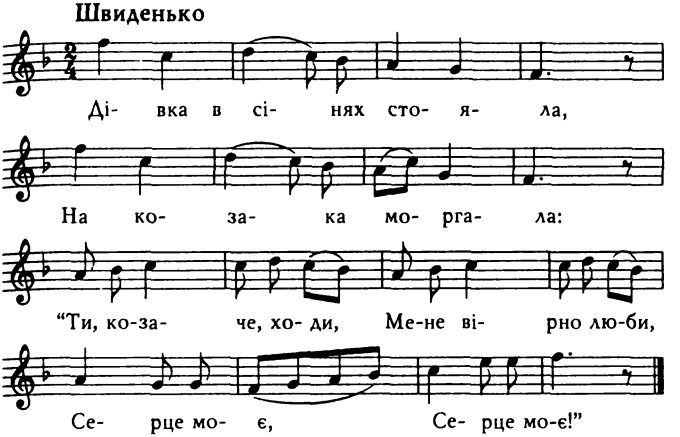

Дівка в сінях стояла,
На козака моргала:
"Ти, козаче, ходи,
Мене вірно люби,
Серце моє,
Серце моє!"

"Як до тебе ходити,
Тебе вірно любити?
В тебе батько лихий, } *Двічі*
Серце моє,
Серце моє!"

“Батька дома немає,
У шиночку гуляє,
А ти, серце, ходи,
Мене вірно люби,
Серце моє,
Серце моє!”

“Як до тебе ходити,
Тебе вірно любити?
В тебе мати лиха, } *Двічі*
Серце моє,
Серце моє!”

“Матері дома немає,
На хрестинах гуляє,
А ти, серце, ходи,
Мене вірно люби,
Серце моє,
Серце моє!”

“Як до тебе ходити,
Тебе вірно любити?
В тебе собаки лихі,} *Двічі*
Серце моє,
Серце моє!”

"Я собакам угоджу,
Я їм хліба положу,
А ти, серце, ходи,
Мене вірно люби,
Серце моє,
Серце моє!"

"Як до тебе ходити,
Тебе вірно любити?
В тебе кішки лихі, } *Двічі*
Серце моє,
Серце моє!"

"Я ж і кішкам угоджу,
Шматок сала підложу,
А ти, серце, ходи,
Мене вірно люби,
Серце моє,
Серце моє!"

"Як до тебе ходити,
Тебе вірно любити?
В тебе миші лихі, } *Двічі*
Серце моє,
Серце моє!"

"Коли ж мишей боїшся,
На воротях повісся,
Ізгинь, пропади,
А до мене не ходи,
Цур тобі, пек!" } *Двічі*

ВЕРХОВИНО, СВІТКУ ТИ НАШ!

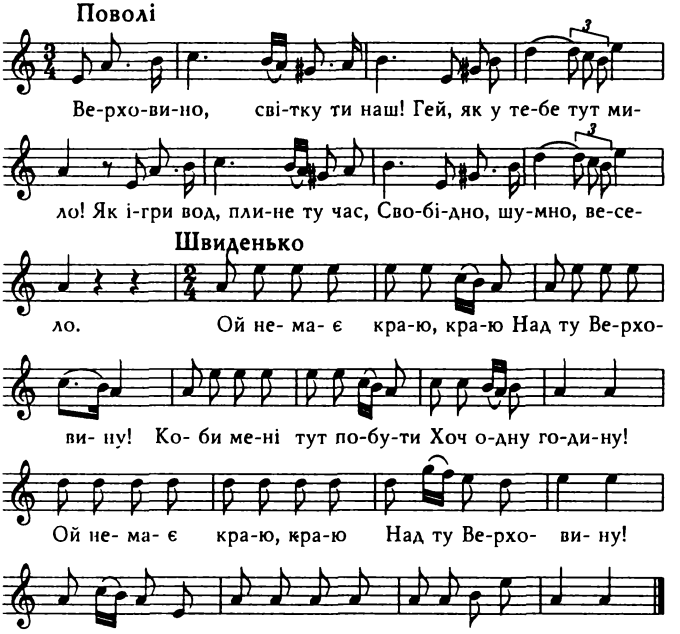

Верховино, світку ти наш!
Гей, як у тебе тут мило!
Як ігри вод, плине ту час,
Свобідно, шумно, весело.

Ой немає краю, краю
Над ту Верховину!
Коби мені тут побути
Хоч одну годину!

Двічі

З верха на верх, а з бору в бір
З легкою в серці думкою,
В чересі крис, в руках топір,
Буяє легінь тобою.

Єсть у мене топір, топір,
Ще й кована бляшка,
Не боюся того німця,
Ані того ляшка!
Двічі

Ей, що ми там Поділля край!
Нам полонина — Поділля,
А бори — степ, ялиця — май,
А звіра голос — весілля!

Черемоше, Черемоше,
Бистра твоя вода!
Дівчинонька хорошая,
Гарна твоя врода!
Двічі

ОЙ ЧИЙ ТО КІНЬ СТОЇТЬ

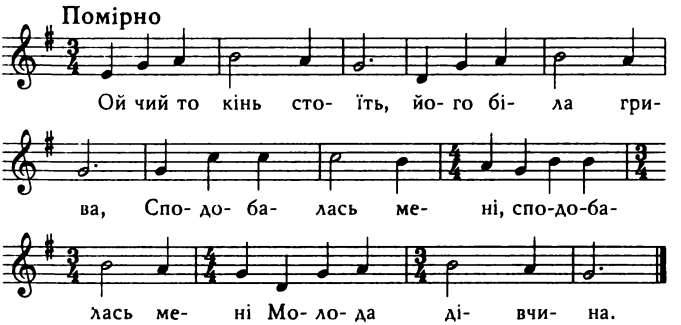

Ой чий то кінь стоїть, його біла грива,
Сподобалась мені, сподобалась мені
Молода дівчина.

Не так та дівчина, як її личенько.
Подай ми, дівчино, подай ми, дівчино,
На коня рученьку.

Я ручку подала, два слова сказала,
Ой лучче я б була, ой лучче я б була
Кохання не знала.

Бо теє кохання з вечора до рання,
Як сонечко зійде, як сонечко зійде
Кохання розійде.

ОЙ ДІВЧИНО, ШУМИТЬ ГАЙ

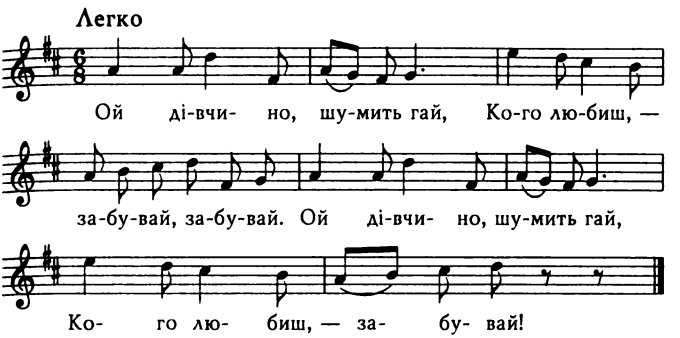

Ой дівчино, шумить гай,
Кого любиш, — забувай, забувай.
Ой дівчино, шумить гай,
Кого любиш, — забувай!

Нехай шумить ще й гуде,
Кого люблю, — мій буде, мій буде.
Нехай шумить ще й гуде,
Кого люблю, — мій буде!

"Ой дівчино, серце моє,
Чи підеш ти за мене, за мене?
Ой дівчино, серце моє,
Чи підеш ти за мене?"

"Не піду я за тебе, —
Нема хати у тебе, у тебе.
Не піду я за тебе, —
Нема хати у тебе".

“Підем, серце, в чужую,
Поки свою збудую, збудую.
Підем, серце, в чужую,
Поки свою збудую”.

“Постав хату з лободи,
А в чужую не веди, не веди.
Постав хату з лободи,
А в чужую не веди.

Чужа хата такая,
Як свекруха лихая, лихая.
Чужа хата такая,
Як свекруха лихая.

Хоч не лає, так бурчить,
А все ж вона не мовчить, не мовчить.
Хоч не лає, так бурчить,
А все ж вона не мовчить”.

ПОВІЙ, ВІТРЕ, НА ВКРАЇНУ

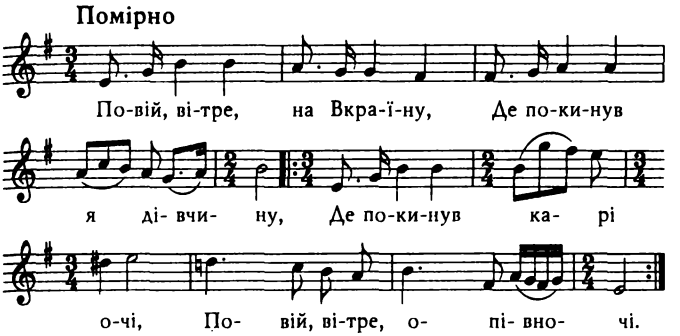

Повій, вітре, на Вкраїну,
Де покинув я дівчину,
Де покинув карі очі,
Повій, вітре, опівночі. } *Двічі*

Між горами там долина,
В тій долині єсть хатина,
В тій хатині дівчинонька,
Дівчинонька-голубонька. } *Двічі*

Повій, вітре, тишком-нишком
Над рум'яним, білим личком,
Над тим личком нахилися,
Чи спить мила, подивися! } *Двічі*

Чи спить мила, чи збудилась,
Спитай її, з ким любилась,
З ким любилась, і кохалась,
І кохати присягалась. } *Двічі*

СУСІДКА

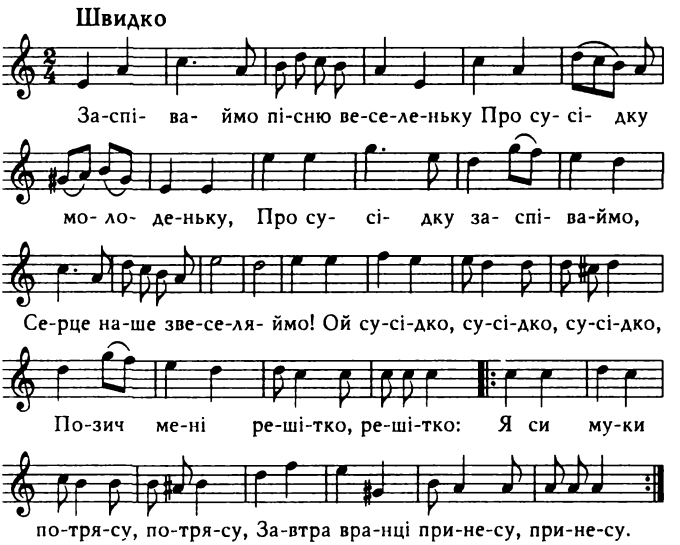

Заспіваймо пісню веселеньку
Про сусідку молоденьку,
Про сусідку заспіваймо,
Серце наше звеселяймо! } *Двічі*

Ой сусідко, сусідко, сусідко,
Позич мені решітко, решітко:
Я си муки потрясу, потрясу,
Завтра вранці принесу, принесу. } *Двічі*

Заспіваймо пісню веселеньку
Про венгерку молоденьку,
Про венгерку заспіваймо,
Серце наше звеселяймо! } *Двічі*

Ой венгерко, венгерко, венгерко,
Позич мені люстерко, люстерко:
Я си вуса підкручу, підкручу,
Завтра вранці доручу, доручу. } *Двічі*

Заспіваймо пісню веселеньку
Про жіночку молоденьку,
Про жіночку заспіваймо,
Серце наше звеселяймо! } *Двічі*

Маю жінку молоду, молоду,
Не пущу ї по воду, по воду:
Могла би ся втопити, втопити,
Мусив би ся женити, женити. } *Двічі*

Заспіваймо пісню веселеньку
Про мандрівця молоденького,
Про мандрівця заспіваймо,
Серце наше звеселяймо! } *Двічі*

Ой дівчино, не вір ми, не вір ми,
Бо я хлопець мандрівний, мандрівний:
Я мандрую тут і там, тут і там,
Подобаюсь дівчатам, дівчатам. } *Двічі*

ОЙ МІЙ МИЛИЙ ВАРЕНИЧКІВ ХОЧЕ

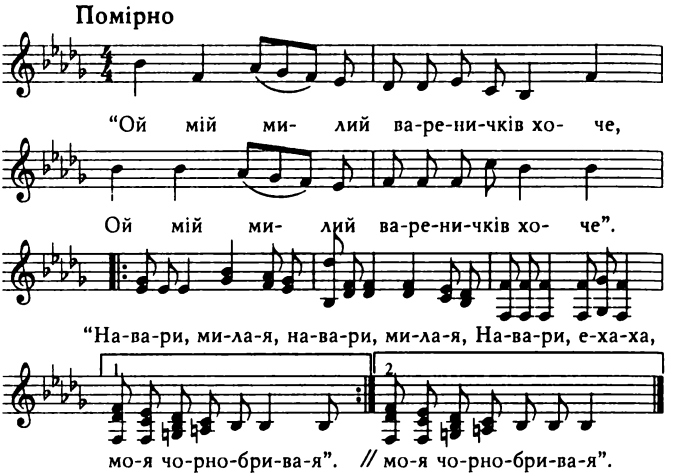

"Ой мій милий вареничків хоче,
Ой мій милий вареничків хоче".
"Навари, милая, навари, милая,
Навари, е-ха-ха, моя чорнобривая". } *Двічі*

"Та й дров же немає, милий мій, миленький,
Та й дров же немає, голуб мій сизенький".
"Нарубай, милая, нарубай, милая,
Нарубай, е-ха-ха, моя чорнобривая". } *Двічі*

"Та здоров'я немає, милий мій, миленький,
Та здоров'я немає, голуб мій сизенький".
"Помирай, милая, помирай, милая,
Помирай, е-ха-ха, моя чорнобривая". } *Двічі*

“А з ким будеш доживать, милий мій, миленький,
А з ким будеш доживать, голуб мій сизенький?”
“Із кумой, милая, із кумой, милая,
Із кумой, е-ха-ха, моя чорнобривая”. } *Двічі*

“Так підем же додому, милий мій, миленький,
Так підем же додому, голуб мій сизенький”.
“Не балуй, милая, не балуй, милая,
Не балуй, е-ха-ха, моя чорнобривая”. } *Двічі*

ТИ ДО МЕНЕ НЕ ХОДИ

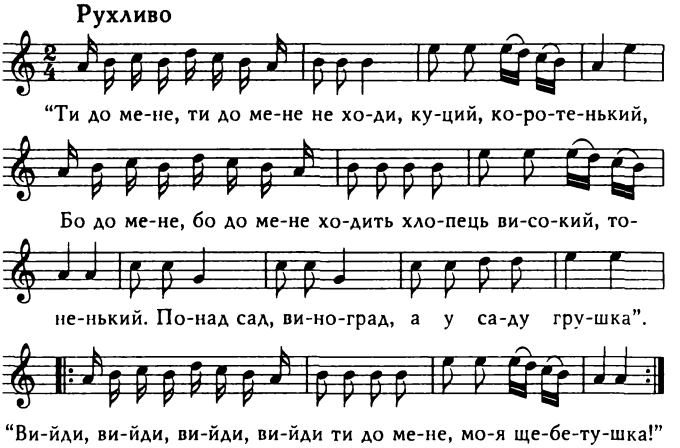

"Ти до мене, ти до мене не ходи, куций,
коротенький,
Бо до мене, бо до мене ходить хлопець
високий, тоненький.
Понад сад, виноград, а у саду грушка".
"Вийди, вийди, вийди, вийди ти до мене,
моя щебетушка!" } *Двічі*

"Ти до мене, ти до мене не ходи, не міси
болота,
Я за тебе, я за тебе не піду, хоч би сь
був зі злота".
"Чи ти, мила, така гарна, чи мені здається?
Через тебе, через тебе, моя мила, спання
не береться!" } *Двічі*

"Ти до мене, ти до мене не ходи, не псуй
собі ночі,
Я за тебе, я за тебе не піду, бо ми ся
не хоче.
Понад сад, виноград, а у саду сливка".
"Вийди, вийди, вийди, вийди ти до мене,
моя чорнобривка!" } *Двічі*

"Ти до мене, ти до мене не ходи, не псуй
собі ночі,
Я за тебе, я за тебе не піду, бо мати
не хоче.
Перестань, перестань до мене ходити:
Є у мене, є у мене гарний хлопець, буде
м'я любити". } *Двічі*

ЯК ЗАСЯДЕМ, БРАТТЯ, КОЛО ЧАРИ

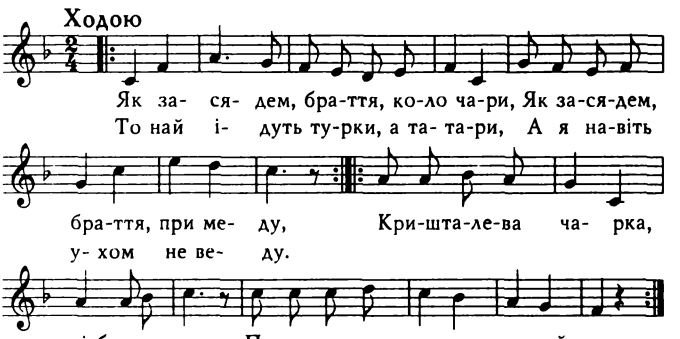

Як засядем, браття, коло чари,
Як засядем, браття, при меду,
То най ідуть турки, а татари,
А я навіть ухом не веду.

Приспів:

Кришталева чарка, срібная креш,
Пити чи не пити — все й умреш. } *Двічі*

На тім світі не дадуть горівки,
Ані пива, меду, ні вина,
Смоли трошки на тії дощівки, —
Пиймо ж, браття, пиймо все до дна!

Приспів.

Як засіли наші коло чаші —
Петро, Павло, Хведір, Миколай,
Як смикнули тії шпагатівки,
То вони забули і про рай!

Приспів.

А як прийде, браття, костомаха,
А як прийде, браття, із косов,
Я їй скажу: "Будь здорова, свахо,
Випий, кумцю люба, ізо мнов!"

Приспів.

КАЗАВ МЕНІ БАТЬКО

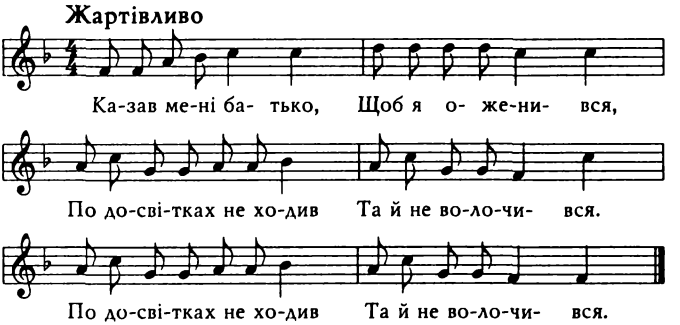

Казав мені батько,
Щоб я оженився,
По досвітках не ходив
Та й не волочився. } *Двічі*

А я козак добрий,
Та й не волочуся,
Де дівчину чую,
Там нічку ночую,
А де молодички,
Там я і дві нічки.

Покіль не женився,
Покіль не журився
Ні ложкою, ні мискою,
Ні третьою колискою. } *Двічі*

А як оженився,
Так і зажурився
І ложкою, і мискою,
Ще й третьою колискою. } *Двічі*

Як прийшов у хату,
Одно каже: "Тату!"
Друге каже: "Папи!"
Жінка каже: "Бери шапку,
Тікай к чорту з хати. } *Двічі*

Тікай к чорту з хати
У поле орати,
А я собі, молоденька,
Піду погуляти". } *Двічі*

ТИХИЙ ДУНАЙ

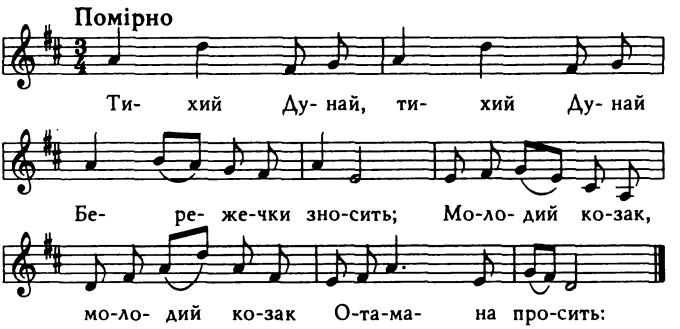

Тихий Дунай, тихий Дунай
Бережечки зносить;
Молодий козак, молодий козак
Отамана просить:

"Пусти ж мене, отамане,
Із полку додому,
Бо вже скучила, бо вже змучилась
Дівчина за мною".

"Ой рад би я пустить тебе,
Так ти довго будеш;
Ти напийся води холодної —
Дівчину забудеш".

"Пив я воду, пив холодну,
Та й не напивався;
Любить буду, не забуду,
Кого обіцявся".

ОЙ ЗНАТИ, ЗНАТИ

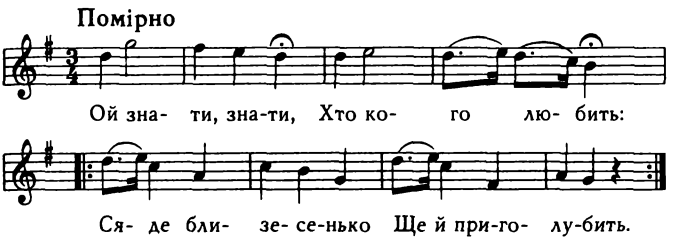

Ой знати, знати,
Хто кого любить:
Сяде близесенько
Ще й приголубить. } *Двічі*

Ой знати, знати,
В кого є дочки:
Втоптані стежечки
Через садочки. } *Двічі*

Ой знати, знати,
Хто не жонатий:
Білеє личенько,
Як в паненяти. } *Двічі*

Ой знати, знати,
Хто оженився:
Скорчився, зморщився
Та й зажурився. } *Двічі*

ОЙ ІШОВ Я ВУЛИЦЕЮ РАЗ

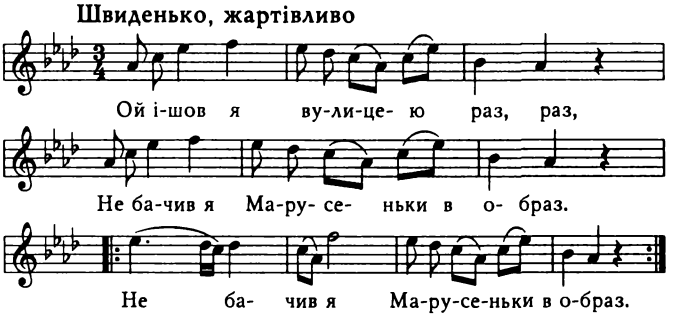

Ой ішов я вулицею раз, раз,
Не бачив я Марусеньки в образ. } *Тричі*

Ой ішов я вулицею двічі,
Не бачив я Марусеньки в вічі! } *Тричі*

Ой ішов я повз Марусину хату,
Загубив я з постола залату. } *Тричі*

Ой вернуся залати шукати,
Чи не вийде Марусенька з хати. } *Тричі*

Підійду я під віконце, стукну,
Підійду я під другеє, грюкну. } *Тричі*

Ой не стукай, козаче, не стукай,
Іди собі, іншої шукай. } *Тричі*

Ой дай, мамо, золотії ключі,
Кинуть йому подарунки в вічі. } *Тричі*

ЛУГОМ ІДУ, КОНЯ ВЕДУ

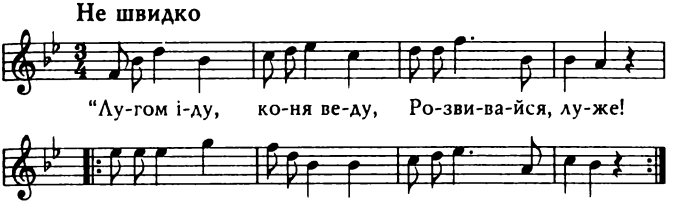

"Лугом іду, коня веду,
Розвивайся, луже!
Сватай мене, козаченьку,
Люблю тебе дуже! } *Двічі*

Ой хоч сватай, хоч не сватай,
Хоч так присилайся,
Щоб та слава не пропала,
Що ти залицявся". } *Двічі*

"Ой коли б ти, дівчинонько,
Трошки багатенька,
Взяв би тебе за рученьку,
Повів до батенька!" } *Двічі*

"Ой коли б я, козаченьку,
Була багатенька,
Наплювала б я на тебе
Й на твого батенька! } *Двічі*

Ой коли б я, козаченьку,
Та й забагатіла,
То я б тебе, ледачого,
Й за харч не схотіла!" } *Двічі*

"Бодай же ти, дівчинонько,
Тоді заміж пішла,
Як край битої дороги
Рута-м'ята зійшла!" } *Двічі*

"Бодай же ти, козаченьку,
Тоді оженився,
Як у млині на камені
Кукіль уродився!" } *Двічі*

Не журися, дівчинонько,
Рута зелененька:
Цей покинув, другий буде, — } *Двічі*
Ще ж ти молоденька!

Цей покинув, другий буде,
Другий буде кращий,
А цей буде у болоті
Над чортами старший! } *Двічі*

Край битої доріженьки
Рута-м'ята зійшла...
Молодая дівчинонька,
Та вже й заміж пішла. } *Двічі*

А у млині на камені
Кукіль не зіходить...
Старий козак, як собака,
По вулицях ходить.

Двічі

Ой у млині на камені
Кукіль не вродився...
Старий козак, як собака,
Й досі не женився!

Двічі

ОЙ ГИЛЯ-ГИЛЯ, ГУСОНЬКИ, НА СТАВ!..

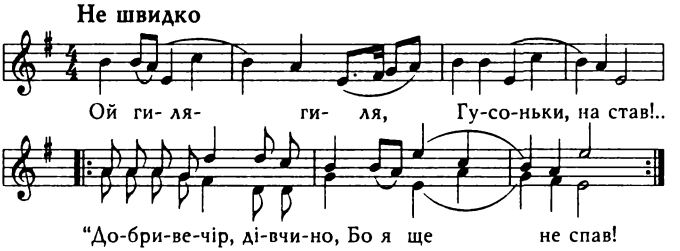

Ой гиля-гиля,
Гусоньки, на став!..
"Добривечір, дівчино,
Бо я ще не спав! } *Двічі*

Ой не спав, не спав,
Не буду й спати!
Дай же мені, дівчино,
Повечеряти!" } *Двічі*

"Я ж не топила,
Я ж не варила,
А йшла по водиченьку, —
Відра побила. } *Двічі*

Я ж не побила, —
Постановила,
З гори покотились та й
Самі побились. } *Двічі*

В мене вечеря —
Рибка печена,
Не для тебе, серденько,
Приготовлено".

Двічі

ДЕ ТЕРНЯ, ТАМ ТЕРНЯ

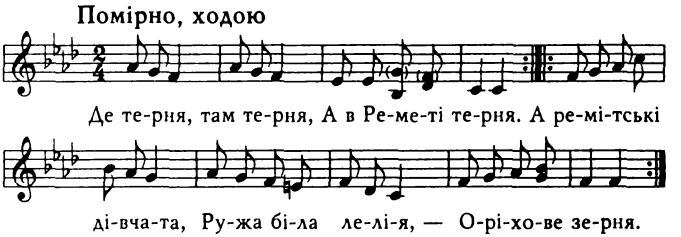

Де терня, там терня,
А в Реметі терня. } *Двічі*
А ремітські дівчата,
Ружа біла лелія, — } *Двічі*
Оріхове зерня.

Оріхове зерня
Лем на коштування, } *Двічі*
А ремітські дівчата, —
Ружа біла лелія, — } *Двічі*
Лем на любування.

Файна я, файна я,
Я ся не малюю, } *Двічі*
Єй я на своє личко, —
Ружа біла лелія, — } *Двічі*
Пудер не купую.

А село Ремета
На ямі, на ямі. } *Двічі*
Єй такі в ньом дівчата, —
Ружа біла лелія, — } *Двічі*
Як намальовані.

Горі йду, долу йду,
Моя хижка крайна. } *Двічі*
Ой люблять мене хлопці, —
Ружа біла лелія, — } *Двічі*
Бо'м нівроку файна.

Над нашим поточком
Схилилися верби. } *Двічі*
У колгоспі я роблю, —
Ружа біла лелія, — } *Двічі*
Там я буду перва.

ТА ЧОРНА Я, ЧОРНА

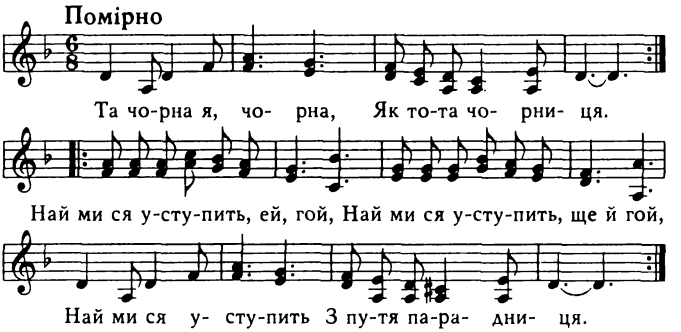

Та чорна я, чорна,
Як тота чорниця. } *Двічі*
Най ми ся уступить, ей, гой,
Най ми ся уступить, ще й гой,
Най ми ся уступить
З путя парадниця. } *Двічі*

З путя парадниця,
З поля робітниця. } *Двічі*
Бо я така гарна, ей, гой,
Бо я така гарна, ще й гой,
Бо я така гарна,
Як тота зірниця. } *Двічі*

Перелаз, перелаз,
Від сусіда до нас. } *Двічі*
Сусідський легіню, ей, гой,
Сусідський легіню, ще й гой,
Сусідський легіню,
Чом не ходиш до нас? } *Двічі*

До вас би ходити,
Тебе би любити. } *Двічі*
Я хлопець молодий, ей, гой,
Я хлопець молодий, ще й гой,
Я хлопець молодий
Знаю ся ганьбити. } *Двічі*

ОЙ МАРІЧКО

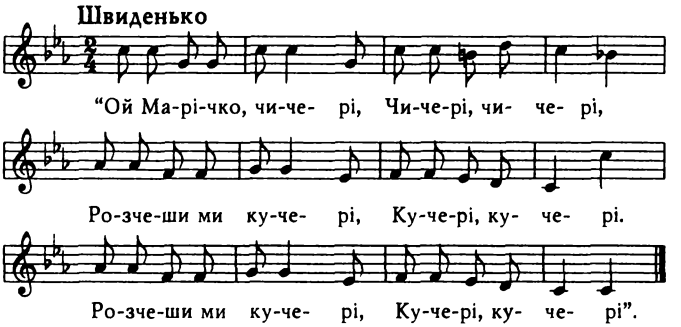

"Ой Марічко, чичері,
Чичері, чичері,
Розчеши ми кучері,
Кучері, кучері". } *Двічі*

"Я би тобі чесала,
Чесала, чесала,
Коби мати не знала,
Не знала, не знала. } *Двічі*

Мати буде дивити,
Дивити, дивити,
Як ся буду ганьбити,
Ганьбити, ганьбити". } *Двічі*

"На ти ружу червлену,
Червлену, червлену,
Розмаринку зелену,
Зелену, зелену". } *Двічі*

ОЙ У ВИШНЕВОМУ САДОЧКУ

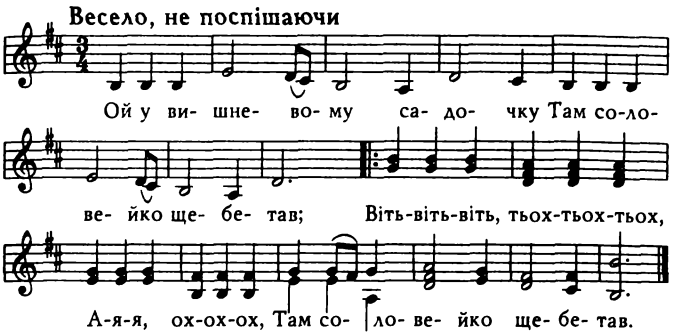

Ой у вишневому садочку
Там соловейко щебетав;
Віть-віть-віть, тьох-тьох-тьох,
А-я-я, ох-ох-ох,
Там соловейко щебетав.
Двічі

Ой у зеленому садочку
Козак дівчину увіщав;
Віть-віть-віть, тьох-тьох-тьох,
А-я-я, ох-ох-ох,
Козак дівчину увіщав:
Двічі

"Ой ти, дівчино чорноброва,
А чи підеш ти за мене?
Віть-віть-віть, тьох-тьох-тьох,
А-я-я, ох-ох-ох,
А чи підеш ти за мене?"
Двічі

“Моя матуся тебе знає:
Ти той козак, що все гуляє;
Віть-віть-віть, тьох-тьох-тьох,
А-я-я, ох-ох-ох,
Ти той козак, що все гуляє”.

Двічі

“А я матусі не злякаюсь,
Якщо з тобою покохаюсь;
Віть-віть-віть, тьох-тьох-тьох,
А-я-я, ох-ох-ох,
Якщо з тобою покохаюсь”.

Двічі

ТЕРЕН ЦВІТЕ

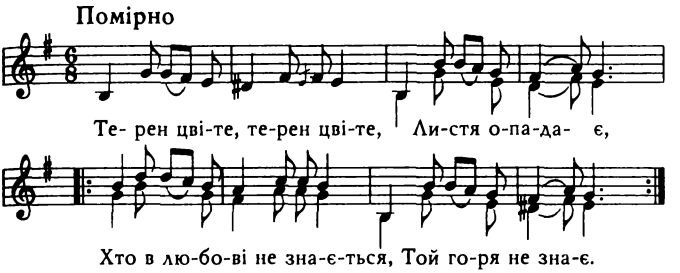

Терен цвіте, терен цвіте,
Листя опадає,
Хто в любові не знається,
Той горя не знає. } *Двічі*

А я, молоденька,
Вже горя зазнала,
Вечероньки недоїла,
Нічки недоспала. } *Двічі*

Візьму кріселечко,
Сяду край віконця,
Іще очі не дрімали,
А вже сходить сонце. } *Двічі*

Хоч дрімайте, не дрімайте,
Не будете спати,
Десь поїхав мій миленький
Іншої шукати. } *Двічі*

ОЙ НАСТУПИЛА ТА ЧОРНА ХМАРА

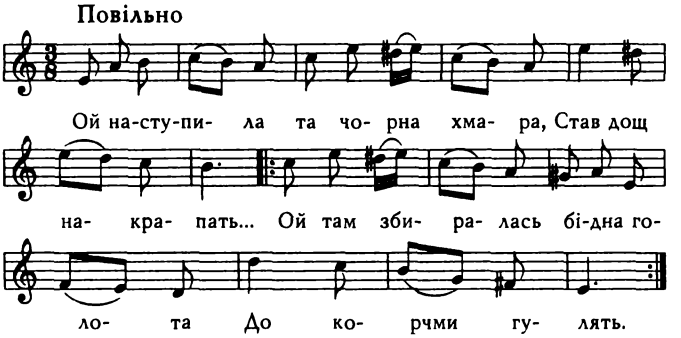

Ой наступила та чорна хмара,
Став дощ накрапать...
Ой там збиралась бідна голота
До корчми гулять. } *Двічі*

Пили горілку, пили й наливку,
Ще й мед будем пить,
А хто з нас, братця, буде сміяться,
Того будем бить! } *Двічі*

Ой іде багач, ой іде дукач,
Насміхається:
"Ой за що, за що вража голота
Напивається?" } *Двічі*

Ой беруть дуку за чуб, за руку,
Третій в шию б'є:
"Ой не йди туди, превражий сину,
Де голота п'є!" } *Двічі*

ЛЕТІВ ПТАШОК ПОНАД ВОДУ

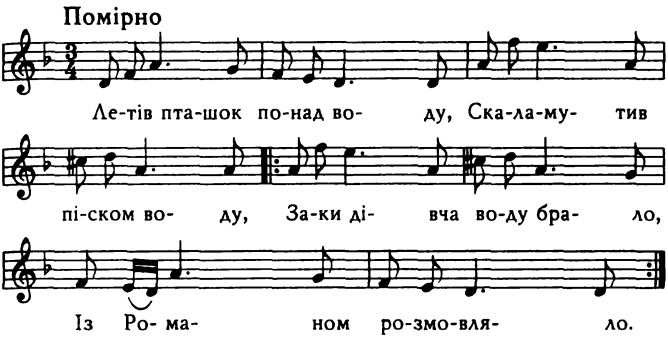

Летів пташок понад воду,
Скаламутив піском воду,
Заки дівча воду брало,
Із Романом розмовляло. } *Двічі*

"Ой Романе, Романочку,
Пусти мене додомочку,
Бо я матір лиху маю —
Буде бити, добре знаю". } *Двічі*

"Ой пущу тя додомочку,
Відгадай ми гаданочку.
Відгадаєш — моя будеш,
Не вгадаєш — чужа будеш. } *Двічі*

А що росте без коріння?
А що сходить без насіння?
А що грає — голос має?
А що плаче — сліз не має?" } *Двічі*

“Камінь росте без коріння,
Сонце сходить без насіння,
Скрипка плаче — голос має,
Серце плаче — сліз не має”.
} *Двічі*

ГАНДЗЯ

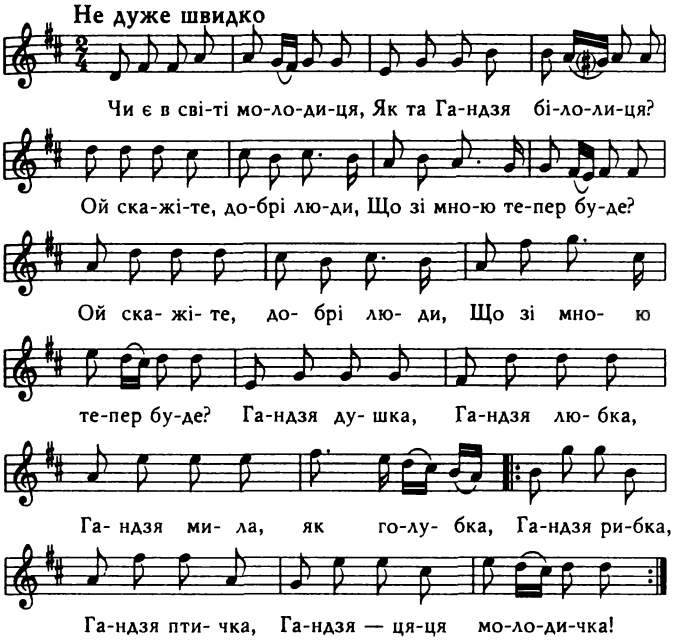

Чи є в світі молодиця,
Як та Гандзя білолиця?
Ой скажіте, добрі люди,
Що зі мною тепер буде? } *Двічі*

Гандзя душка, Гандзя любка,
Гандзя мила, як голубка,
Гандзя рибка, Гандзя птичка,
Гандзя — цяця молодичка! } *Двічі*

Гандзю моя, Гандзю мила,
Чим ти мене напоїла:
Чи любистком, чи чарами,
Чи солодкими словами? } *Двічі*

Важка моя, гірка доля,
Знать, такая Божа воля,
Щоб ніченьки я не спав,
За тобою пропадав! } *Двічі*

Чи я мало сходив світу,
Чи я мало бачив цвіту,
Чом калина найкрасніша,
Чому Гандзя наймиліша? } *Двічі*

Як на мене щиро гляне —
Серце моє, як цвіт, в'яне,
А як стане щебетати —
Сам не знаю, що діяти! } *Двічі*

Де ж ти, Гандзю, вродилася,
Де ж ти чарів навчилася,
Що як глянеш ти очима,
То заплачу, як дитина? } *Двічі*

ЗЕЛЕНЕЄ ЖИТО, ЗЕЛЕНЕ

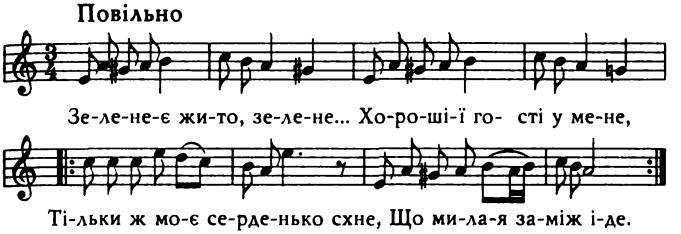

Зеленеє жито, зелене...
Хорошії гості у мене,
Тільки ж моє серденько схне,
Що милая заміж іде. } *Двічі*

Іди, іди, мила, здорова,
Не скажу я тобі ні слова:
Єсть у мене кінь вороний, —
Я поїду сам до вдови. } *Двічі*

Удівонька двір замітає,
Козаченько удови питає:
"Удівонько, серце моє!
Чи любиш ти вірно мене?" } *Двічі*

"Якби тебе я не любила,
То б до тебе я не ходила;
А то тебе вірно люблю
І за тебе заміж іду". } *Двічі*

ОЙ У ПОЛІ НИВКА

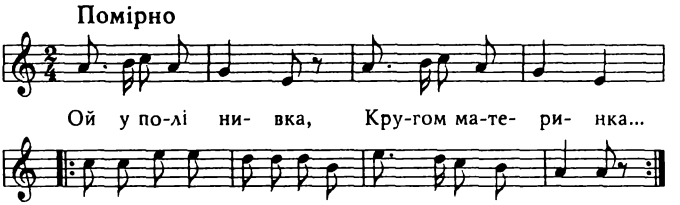

Ой у полі нивка,
Кругом материнка...
Там дівчина жито жала,
Гарна чорнобривка. } *Двічі*

Жала ж вона, жала,
Сіла спочивати,
Їхав козак з України,
Мусив шапку зняти. } *Двічі*

Мусив шапку зняти,
"День добрий, — сказати. —
Помагай Біг, дівча моє,
Тобі жито жати!" } *Двічі*

А дівчина стала,
Йому одказала,
Вона ж йому одказала —
Серденьком назвала. } *Двічі*

"Як їдеш додому,
Не кажи нікому,
Бо рознесуть цеє люди,
Як вітер солому! } Двічі

А вітер тихенький,
Солома легенька, —
Візьмуть мене люди в зуби,
Я ще ж молоденька!" } Двічі

А вже ж цяя слава
По всім світі стала,
Що дівчина козаченька
Серденьком назвала. } Двічі

А вже ж тая слава
По всім городочку,
Що дівчина козакові
Вишила сорочку. } Двічі

ОЙ НА ГОРІ ДВА ДУБКИ

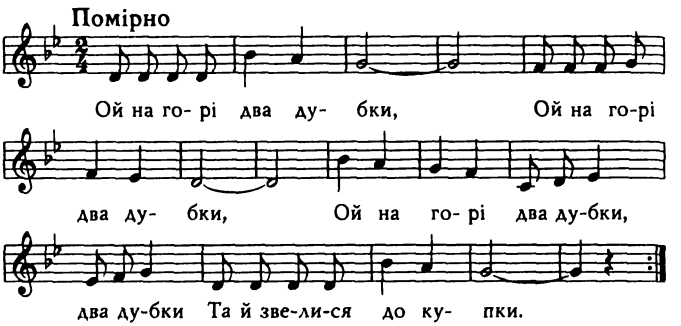

Ой на горі два дубки, } *Двічі*
Ой на горі два дубки, два дубки
Та й звелися до купки.

Вітер дуба хитає, } *Двічі*
Вітер дуба хитає, хитає —
Козак дівку питає:

"Ой дівчино, чия ти? } *Двічі*
Ой дівчино, чия ти? чия ти?
А чи вийдеш гуляти?"

"Ой, не питай чия я, } *Двічі*
Ой, не питай чия я, чия я —
Вийдеш ти, то вийду й я".

"А я в батька один син, } *Двічі*
А я в батька один син, один син —
До гуляння хоч би з ким".

"А я донька мамчина, } *Двічі*
А я донька мамчина, мамчина —
Цілуватись навчена".

Ой на горі два дубки, } *Двічі*
Ой на горі два дубки, два дубки
Та й звелися до купки.

НА ГОРІ ДІБРОВА

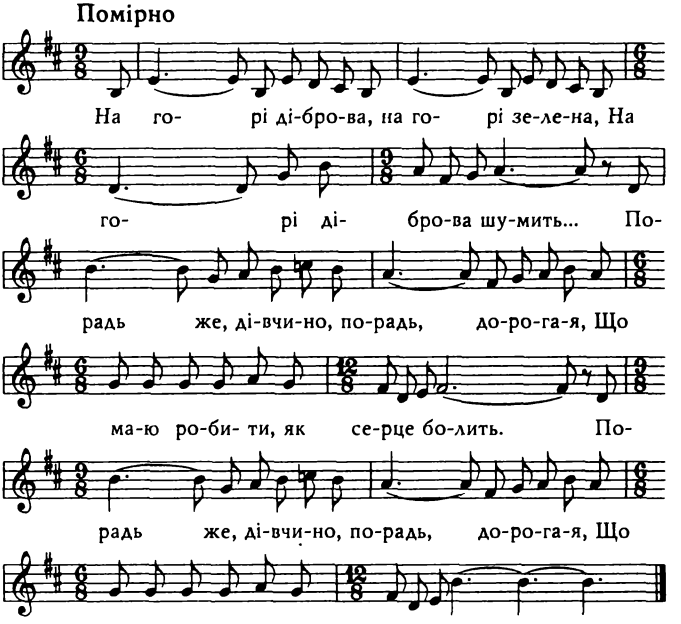

На горі діброва, на горі зелена,
На горі діброва шумить...
Порадь же, дівчино, порадь, дорогая,
Що маю робити, як серце болить.
} *Двічі*

Ходила зі мною, ходила зі мною —
Любила, любила мене.
Тепер розлюбила, мені змінила. } *Двічі*
Скажи, дорогая, що маю робить?

Піду до криниці, піду до глибокої
З якої ти воду береш.
А вранці як прийдеш води набрати, } *Двічі*
То там під водою мене ти знайдеш.

Не думай, дівчино, не думай, рибчино,
Мене, козака, не жалій.
Тебе поховають отут біля мене } *Двічі*
Не зможеш ти в світі без мене прожить.

ЗОРЕ МОЯ ВЕЧІРНЯЯ

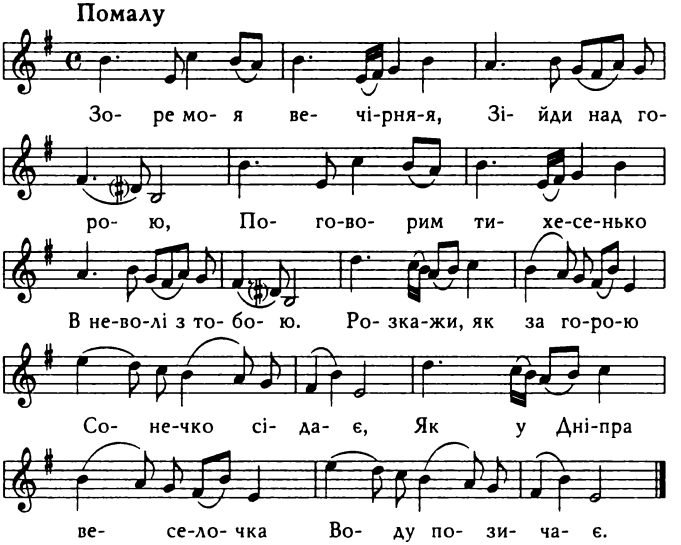

Зоре моя вечірняя,
Зійди над горою,
Поговорим тихесенько
В неволі з тобою.

Розкажи, як за горою
Сонечко сідає,
Як у Дніпра веселочка
Воду позичає.

Як широка сокорина
Віти розпустила...
А над самою водою
Верба похилилась.

Аж по воді розіслала
Зеленії віти,
А на вітах гойдаються
Нехрещені діти.

СТОЇТЬ ГОРА ВИСОКАЯ

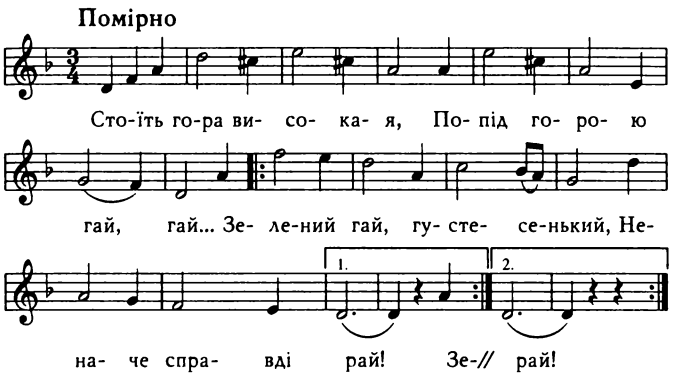

Стоїть гора високая,
Попід горою гай, гай...
Зелений гай, густесенький,
Неначе справді рай!

Двічі

Під гаєм в'ється річенька,
Як скло, вода блищить,
Долиною зеленою
Кудись вона біжить.

Двічі

Край берега у затишку
Прив'язані човни,
Там три верби схилилися,
Мов журяться вони,

Двічі

Що пройде красне літечко,
Повіють холода,
Осиплеться з них листячко
І понесе вода. } *Двічі*

Журюся й я над річкою...
Біжить вона, шумить,
А в мене бідне серденько
І мліє, і болить. } *Двічі*

Ой річенько, голубонько!
Як хвилечки твої,
Пробігли дні щасливії
І радощі мої! } *Двічі*

До тебе, люба річенько,
Ще вернеться весна,
А молодість не вернеться,
Не вернеться вона!.. } *Двічі*

Як хороше, як весело
На білім світі жить!..
Чого ж у мене серденько
І мліє, і болить? } *Двічі*

Болить воно та журиться,
Що вернеться весна,
А молодість... не вернеться,
Не вернеться вона! } *Двічі*

НІЧ ЯКА, ГОСПОДИ, ЗОРЯНА, ЯСНАЯ

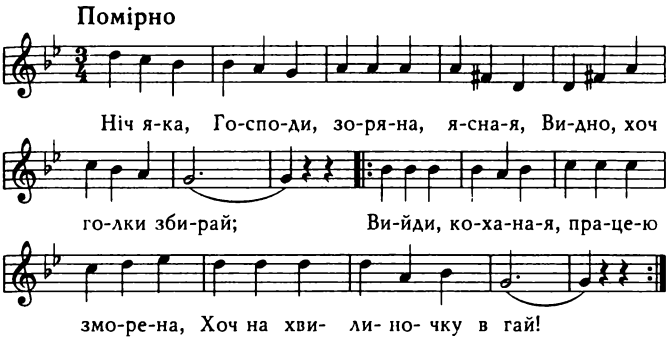

Ніч яка, Господи, зоряна, ясная,
Видно, хоч голки збирай;
Вийди, коханая, працею зморена,
Хоч на хвилиночку в гай! } *Двічі*

Сядем укупочці тут під калиною,
І над панами я пан!
Глянь, моя рибонько, — срібною хвилею
Стелеться в полі туман. } *Двічі*

Став ніби чарівний, променем всипаний,
Чи загадався, чи спить?
Ген на струнків та високій осичині
Листя пестливо тремтить. } *Двічі*

Небо глибоке засіяне зорями,
Що то за Божа краса!
Перлами ясними он під тополями
Грає краплиста роса. } *Двічі*

Ти не лякайся, що ніженьки босії
Вмочиш в холодну росу.
Я ж тебе, вірная, аж до хатиноньки
Сам на руках однесу. } *Двічі*

Ти не лякайся, що змерзнеш, лебедонько,
Тепло: ні вітру, ні хмар.
Я пригорну тебе до свого серденька,
А воно палке, як жар. } *Двічі*

ВЗЯВ БИ Я БАНДУРУ

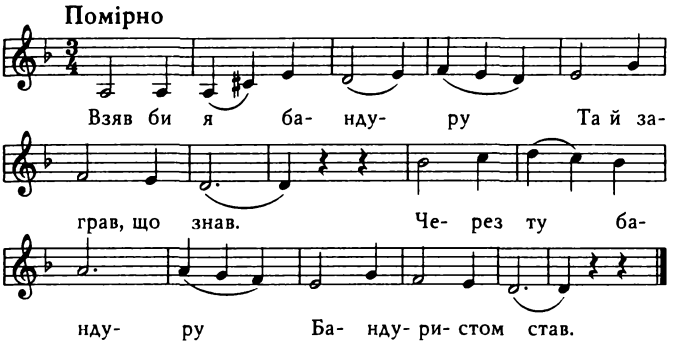

Взяв би я бандуру
Та й заграв, що знав.
Через ту бандуру
Бандуристом став.

А все через очі,
Коли б я їх мав,
За ті карі очі
Душу б я віддав.

Марусенько, люба,
Пожалій мене,
Візьми моє серце,
Дай мені своє.

Де Крим за горами,
Де сонечко сяє,
Там моя голубка
З жалю завмирає.

Взяв би я бандуру
Та й заграв, що знав,
Через ту бандуру
Бандуристом став.

МІСЯЦЬ НА НЕБІ

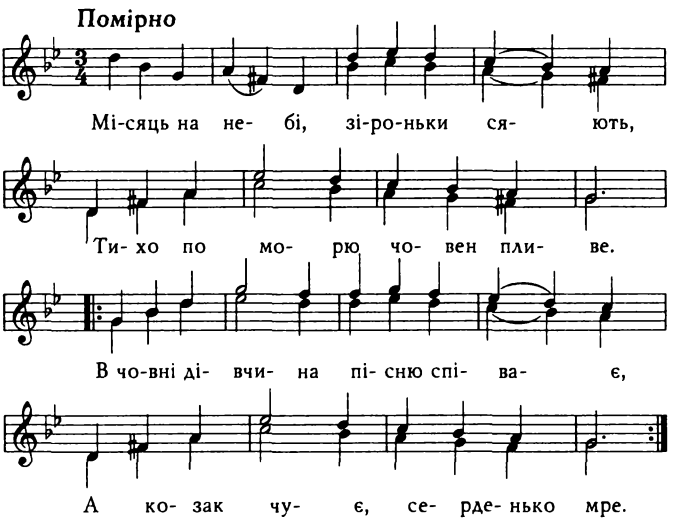

Місяць на небі, зіроньки сяють,
Тихо по морю човен пливе.
В човні дівчина пісню співає,
А козак чує, серденько мре. } *Двічі*

Пісня та мила, пісня та люба
Все про кохання, все про любов.
Як ми любились та й розійшлися,
Тепер зійшлися навіки знов. } *Двічі*

Як ми сиділи мило з тобою,
А місяць ясний світив до ніг.
Я все дивився у твої очі
І надивитись ніяк не міг. } *Двічі*

Ой очі, очі, очі дівочі,
Темні, як нічка, ясні, як день.
Ви ж мені, очі, вік вкоротили,
Де ж ви навчились зводить людей? } *Двічі*

УДОВИЦЮ Я ЛЮБИВ

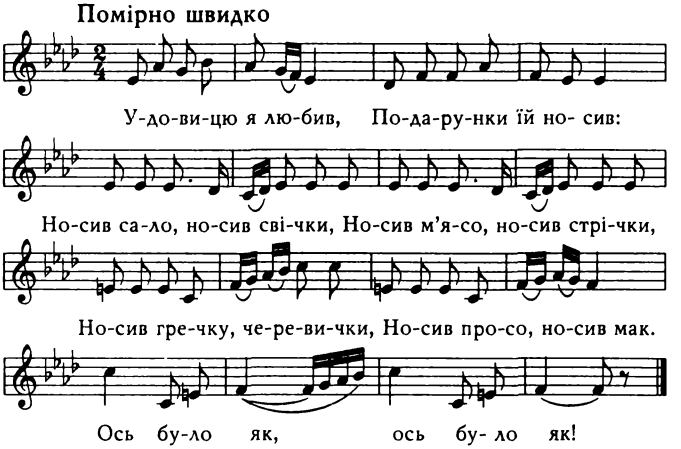

Удовицю я любив,
Подарунки їй носив:
Носив сало, носив свічки,
Носив м'ясо, носив стрічки,
Носив гречку, черевички,
Носив просо, носив мак.
Ось було як, ось було як!

Носив жито, і пшеницю,
Кукурудзу, чечевицю,
Поросята, і качата,
І курчата, і гусята,
Носив таки й грошенята
За чорнії бровенята.
Ось було як, ось було як!

А раз таки теля припер,
Доки допер, трохи не вмер!
А вона ж мені змінила
І панича полюбила.
Та хоч би вже було за що,
А то там таке ледащо,
Що тільки тьфу, що тільки тьфу!

А тепер я кричатиму,
На все село гукатиму:
Віддай сало, віддай свічки,
Віддай м'ясо, віддай стрічки,
Віддай гречку, черевички,
Віддай просо, віддай мак,
Ось тобі як, ось тобі як!

Віддай жито, і пшеницю,
Кукурудзу, чечевицю,
Поросята, і качата,
І курчата, і гусята,
Віддай мені все, що з'їла,
Віддай мені усе ціле!
Ось тобі що, ось тобі що!

ГУДЕ ВІТЕР ВЕЛЬМИ В ПОЛІ

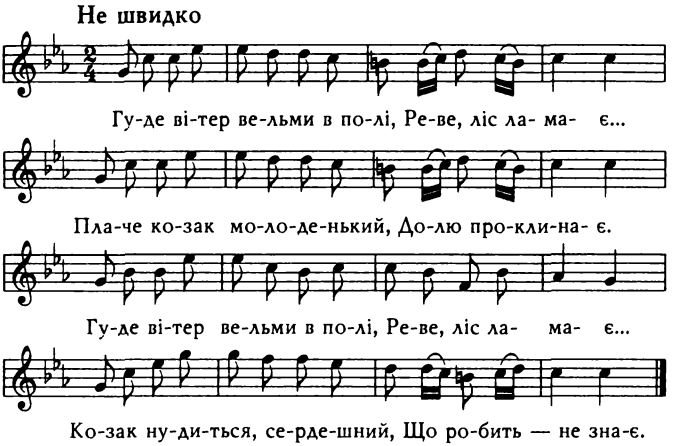

Гуде вітер вельми в полі,
Реве, ліс ламає...
Плаче козак молоденький,
Долю проклинає.
Гуде вітер вельми в полі,
Реве, ліс ламає...
Козак нудиться, сердешний,
Що робить — не знає.

Гуде вітер вельми в полі,
Реве, ліс ламає...
Козак стогне, бідолаха,
Сам собі гадає:
"Ревеш, вітре, та не плачеш,
Бо тобі не тяжко!
Ти не знаєш в світі горя,
Так тобі й не важко!

Одірви ж од серця тугу,
Рознеси по полю,
Щоб я, бідний, не плакався
На нещасну долю!
А коли цього не зробиш,
То кинь мене в море,
Нехай зо мною потоне
Моє люте горе!.."

СТОЇТЬ ДІВЧА

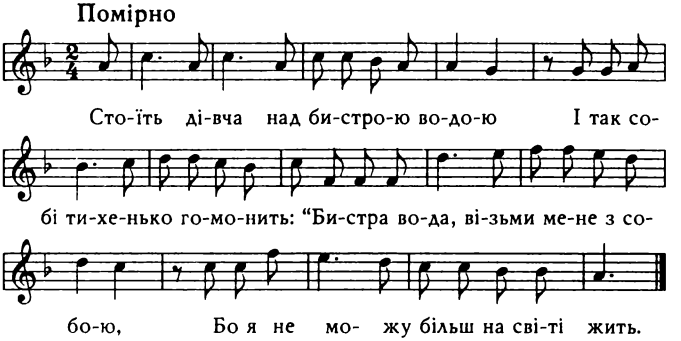

Стоїть дівча над бистрою водою
І так собі тихенько гомонить:
"Бистра вода, візьми мене з собою,
Бо я не можу більш на світі жить.

Скажи, скажи, чого тя полюбила?
Скажи, чому повірила тобі?
Якби не ти, сумна б я не ходила,
Якби не ти, не була б я в журбі.

Ти приходив до мене опівночі,
Ти приходив, коли я твердо сплю.
Ти цілував заплаканії очі
І говорив: "Не плач, не плач, люблю".

ЗАДЗВОНИЛИ ДЗВОНИ

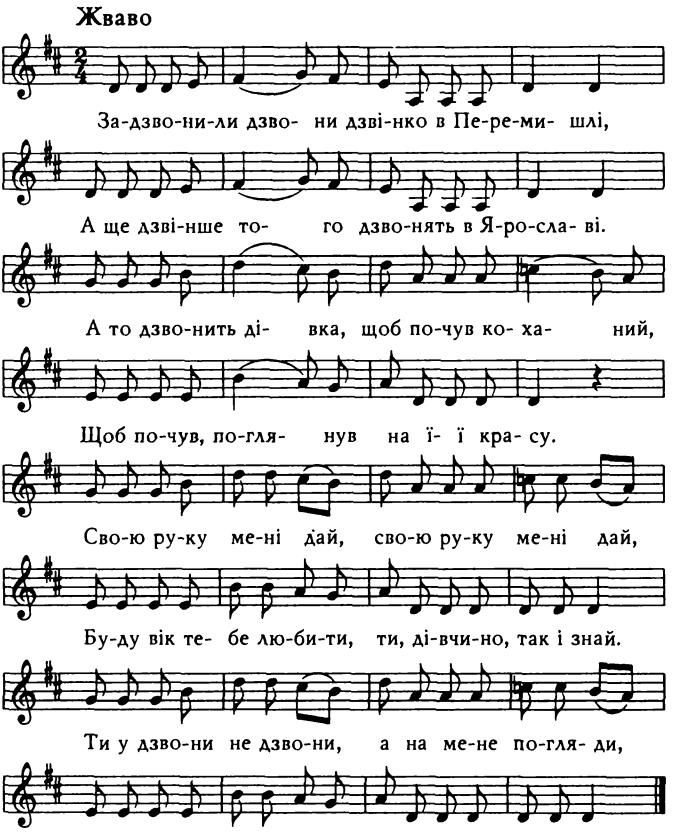

Задзвонили дзвони дзвінко в Перемишлі,
А ще дзвінше того дзвонять в Ярославі.
А то дзвонить дівка, щоб почув коханий,
Щоб почув, поглянув на її красу.

Приспів:

Свою руку мені дай, свою руку мені дай,
Буду вік тебе любити, ти, дівчино, так і знай.
Ти у дзвони не дзвони, а на мене погляди,
Буду вік тебе любити, ти, дівчино, так і знай.

Ой я заслухався, як дзвонили дзвони,
Поскакав додому, та й сказав своїм:
"Бачив я дівчину в славнім Ярославі,
Хочу, щоб послали до неї сватів".

Приспів.

Ой яка красуня, дівка в Ярославі
Струнка як смерека, гарна як зоря.
Як мене побачила — хусточкой закрилась,
Ніби місяць ясний з хмари вигляда.

Приспів.

ЛЮБКА З КОЛОМИЇ

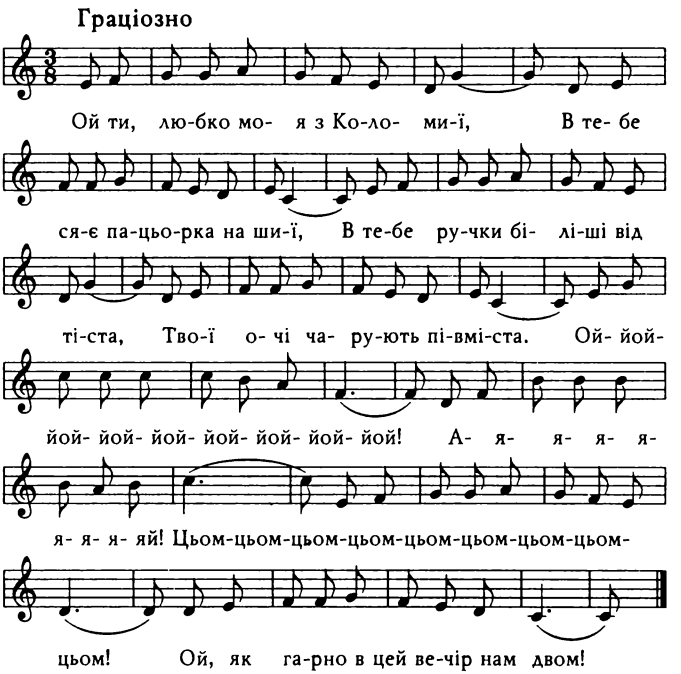

Ой ти, любко моя з Коломиї,
В тебе сяє пацьорка на шиї,
В тебе ручки біліші від тіста,
Твої очі чарують півміста.

Приспів:

Ой-йой-йой-йой-йой-йой-йой-йой-йой!
А-я-я-я-я-я-я-я-яй!
Цьом-цьом-цьом-цьом-цьом-цьом-цьом-цьом-цьом!
Ой, як гарно в цей вечір нам двом!

Вийди, вийди на здибанку нині
При каштані або черемшині.
Я прийду в вишиваній кратвці,
А ти взуй оксамитові капці.

Приспів.

Я тебе поведу в парк на льоди,
Ти такого не їла ще зроду.
Підем в кіно, моя чебурашко,
Я тебе поцілую у вушко.

Приспів.

А як місто вкладеться вже спати,
Повтікають всі коти до хати,
Ліхтарі будуть ясно світитись,
А ми будем до ранку любитись.

Приспів.

А відтак помандрую додому,
Хоч вночі трошки страшно самому.
Та мене підбадьорити вміє
Файна дівчина із Коломиї.

Приспів.

ДИВЛЮСЬ Я НА НЕБО

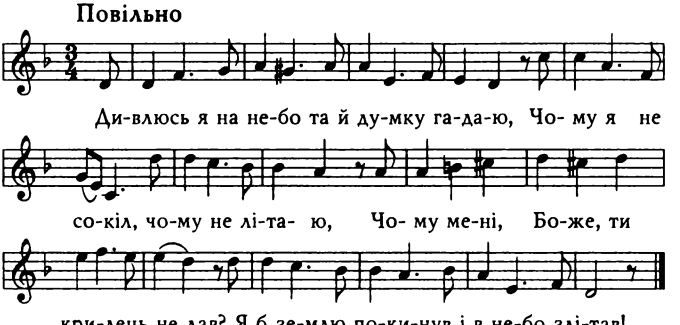

Дивлюсь я на небо та й думку гадаю,
Чому я не сокіл, чому не літаю,
Чому мені, Боже, ти крилець не дав?
Я б землю покинув і в небо злітав!

Далеко за хмари, подальше од світу,
Шукать собі долі, на горе — привіту,
І ласки у зірок, у сонця просить,
У світі їх яснім все горе втопить.

Бо долі ще змалку здаюсь я нелюбий, —
Я наймит у неї, хлопцюга приблудний;
Чужий я у долі, чужий у людей!
Хіба ж хто кохає нерідних дітей?..

ВІЮТЬ ВІТРИ, ВІЮТЬ БУЙНІ

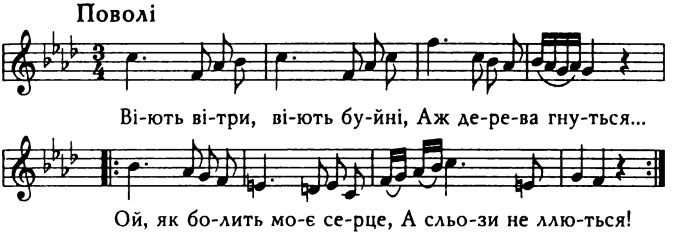

Віють вітри, віють буйні,
Аж дерева гнуться...
Ой, як болить моє серце,
А сльози не ллються! } *Двічі*

Трачу літа в лютім горі
І кінця не бачу,
Тільки тоді і полегша,
Як нишком поплачу. } *Двічі*

Не поможуть сльози горю,
Серцю легше буде;
Хто щасливим був часочок,
Повік не забуде. } *Двічі*

Єсть же люди, що і моїй
Завидують долі:
Чи щаслива ж та билина,
Що росте у полі?.. } *Двічі*

Що на полі, на пісочку,
Без роси, на сонці...
Тяжко жити без милого
І в своїй сторонці!

Двічі

Де ти, милий, чорнобривий?
Де ти? Озовися!
Як я, бідна, тут горюю,
Прийди подивися!

Двічі

Полетіла б я до тебе,
Та крилець не маю,
Щоб побачив, як без тебе
З горя висихаю.

Двічі

До кого ж я пригорнуся,
І хто приголубить,
Коли тепер нема того,
Який мене любить?..

Двічі

ІШОВ КОЗАК ПОТАЙКОМ

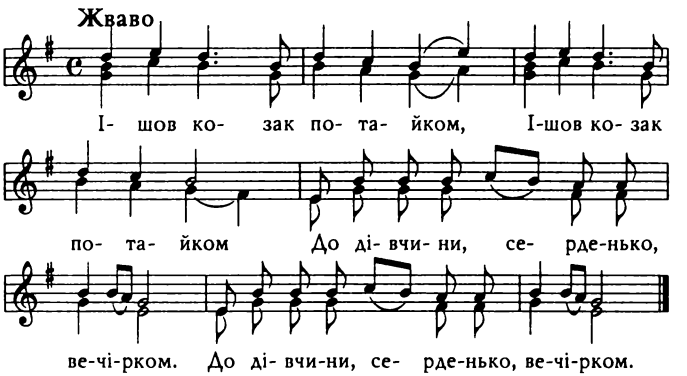

Ішов козак потайком } *Двічі*
До дівчини, серденько, вечірком. } *Двічі*

"Ой, дівчино, відчини, } *Двічі*
Своє-моє серденько звесели!" } *Двічі*

"Ой не буду відчинять, } *Двічі*
Бо ти будеш, серденько, жартувать". } *Двічі*

"Ой не буду, не буду, } *Двічі*
Пожартую трошечки та й піду". } *Двічі*

Жартували до зорі, } *Двічі*
Поки стало виднесенько надворі. } *Двічі*

“Ой, козаче, утікай” } *Двічі*
Та й на мене славоньки не пускай”. } *Двічі*

“Ой, дівчино, шумить гай, } *Двічі*
Кого любиш, серденько, забувай”. } *Двічі*

“Нехай шумить, хай гуде, } *Двічі*
Кого люблю змалечку, мій буде”. } *Двічі*

СОНЦЕ НИЗЕНЬКО, ВЕЧІР БЛИЗЕНЬКО

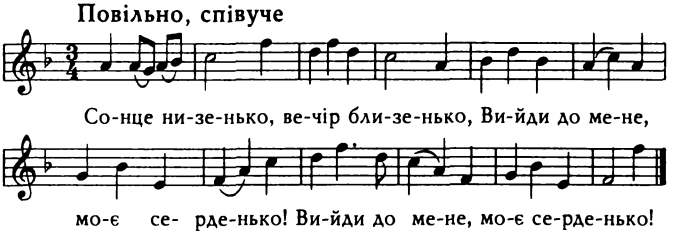

Сонце низенько, вечір близенько,
Вийди до мене, моє серденько! } *Двічі*

Ой вийди, вийди, та не барися,
Моє серденько, розвеселися. } *Двічі*

Ой вийди, вийди, серденько, Галю,
Серденько, рибонько, дорогий кришталю! } *Двічі*

Ой вийди, вийди, не бійсь морозу,
Я твої ніженьки в шапочку вложу. } *Двічі*

Через річеньку, через болото,
Подай рученьку, моє золото! } *Двічі*

Через річеньку, через биструю
Подай рученьку, подай другую! } *Двічі*

Ой біда, біда, що я не вдався, —
Брів через річеньку, та не вмивався. } *Двічі*

Ой, завернуся та умиюся,
На свою милую хоч подивлюся. } *Двічі*

"Ой, не вертайся та не вмивайся,
Ти ж мені, серденько, й так сподобався. } *Двічі*

Ой, там криниця під перелазом —
Вмиємось, серденько, обоє разом. } *Двічі*

Моя хустина шовками шита —
Утремось, серденько, хоч буду бита. } *Двічі*

Битиме мати, знатиму за що:
За тебе, серденько не за ледащо!" } *Двічі*

ЯКБИ МЕНІ НЕ ТИНОЧКИ

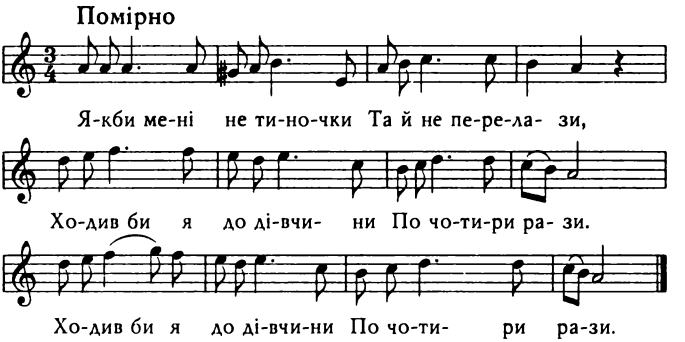

Якби мені не тиночки
Та й не перелази,
Ходив би я до дівчини
По чотири рази. } *Двічі*

Якби мені не тиночки
Та й не перетинки,
Ходив би я до дівчини
Та щовечоринки. } *Двічі*

Галю, серце, рибко моя,
Що мені казати,
Хотів би я тебе одну
Цілий вік кохати. } *Двічі*

ОЙ ТИ, ДІВЧИНО, ЗАРУЧЕНАЯ

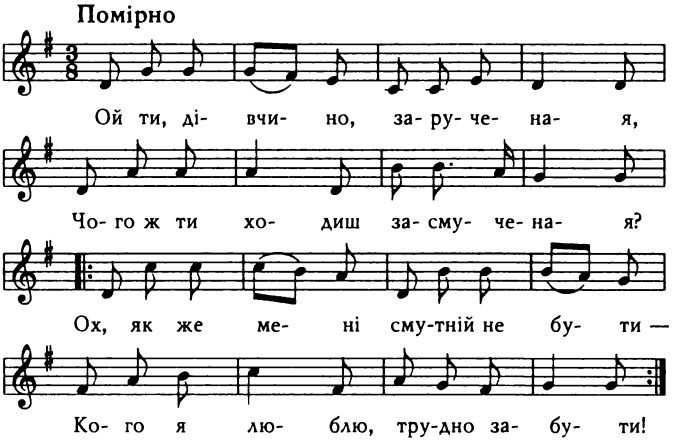

Ой ти, дівчино, зарученая,
Чого ж ти ходиш засмученая?
Ох, як же мені смутній не бути —
Кого я люблю, трудно забути! } *Двічі*

Ой ти, дівчино, чорнії очі,
І вдень ся журиш, і не спиш вночі.
Чорнії очі принаду дали,
Душу і тіло враз з життям взяли. } *Двічі*

Ой ти, дівчино, словами блудиш,
Сама не знаєш, кого ти любиш?
Ой знаю, знаю, кого кохаю,
Тільки не знаю, з ким жити маю. } *Двічі*

БУЛА В МЕНЕ ПАРОВА МАШИНА

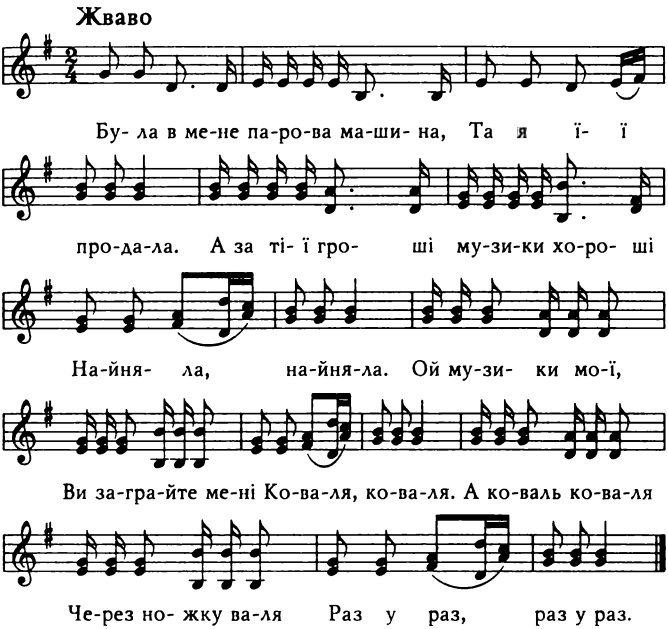

Була в мене парова машина,
Та я її продала.
А за тії гроші музики хороші
Найняла, найняла.

Приспів:

Ой музики мої,
Ви заграйте мені
Коваля, коваля.
А коваль коваля
Через ножку валя
Раз у раз, раз у раз.

Була в мене біленька хустина,
Та я її продала.
А за тії гроші музики хороші
Найняла, найняла.

Приспів.

Було в мене червоне намисто
Та я його продала.
А за тії гроші музики хороші
Найняла, найняла.

Приспів.

ОЙ ХОТІЛА МЕНЕ МАТИ

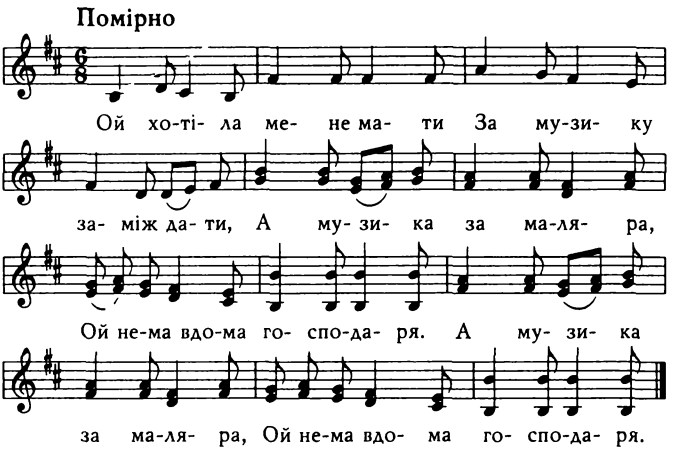

Ой хотіла мене мати
За музику заміж дати,
А музика за маляра,
Ой нема вдома господаря. } *Двічі*

У неділю піде з хати,
В понеділок ляже спати,
А в вівторок сяде пити,
Ой, а в середу жінку бити. } *Двічі*

А в четвер він протрезвиться,
А в п'ятницю похмелиться,
А в суботу губи дує,
На чуже село мандрує. } *Двічі*

У неділю ходить зрана,
В понеділок позіхає.
Ввійде в хату — треться, мнеться,
Ой ляже спати — одвернеться. } *Двічі*

Ой дівчата, усі знайте,
Не йдіть заміж та гуляйте.
Не йдіть заміж за музику,
Бо не буде чоловіка. } *Двічі*

Я МУЗИКУ ДУЖЕ ЛЮБЛЮ

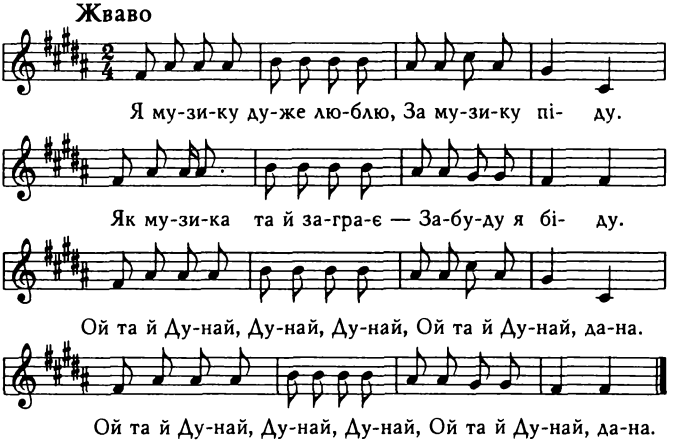

Я музику дуже люблю,
За музику піду.
Як музика та й заграє —
Забуду я біду.

Приспів:

Ой та й Дунай, Дунай, Дунай,
Ой та й Дунай, дана. } *Двічі*

Як я коли музиченьку
Зачую, зачую.
Болить в мене голівонька —
Дома не ночую.

Приспів.

А я гаю не рубаю
Через ті осики,
А я дома не ночую
Через ті музики.

Приспів.

Ой хто вміє погуляти,
Той вміє робити.
І хай мусить любов мила
В очі подивити.

Приспів.

Ви, музики, грайте, грайте,
А ви, люди, чуйте,
А ви, старі, йдіть додому,
Молоді — танцюйте.

Приспів.

СПАТЬ МЕНІ НЕ ХОЧЕТЬСЯ

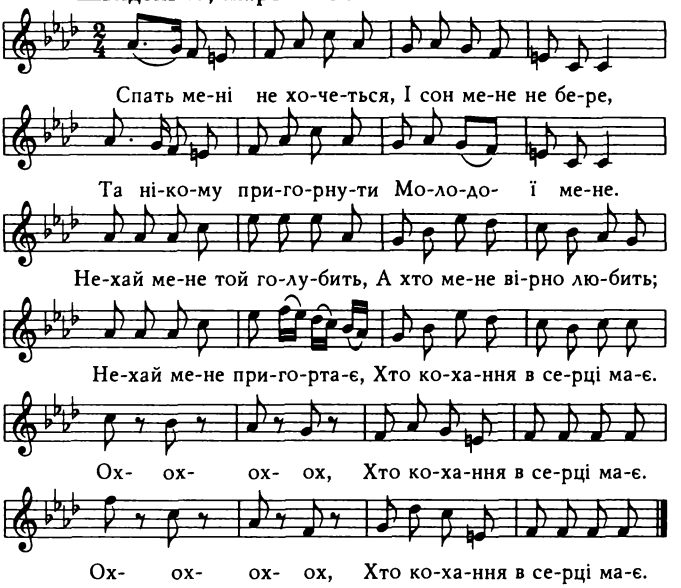

Спать мені не хочеться,
І сон мене не бере,
Та нікому пригорнути
Молодої мене.
Нехай мене той голубить,
А хто мене вірно любить;
Нехай мене пригортає,
Хто кохання в серці має.
Ох-ох-ох-ох,
Хто кохання в серці має. } *Двічі*

Із-під хмизу на піч лізу,
Аж луна по хаті йде,
А хто мене вірно любить,
Той на печі знайде.
Я на піч, а він за мною, —
Укриюся з головою;
Відчепися, препоганий,
Цілуватись незугарний.
Ох-ох-ох-ох,
Цілуватись незугарний. } *Двічі*

Жар, мати, капустицю,
Жар, мати, буряки,
Жаль мені покидати
Чорноморських козаків.
Пусти ж мене, моя мати,
На вулицю погуляти,
На вулицю погуляти,
Коли хочеш зятя мати.
Ох-ох-ох-ох,
Коли хочеш зятя мати. } *Двічі*

ОЙ ТАМ, ЗА ДУНАЄМ

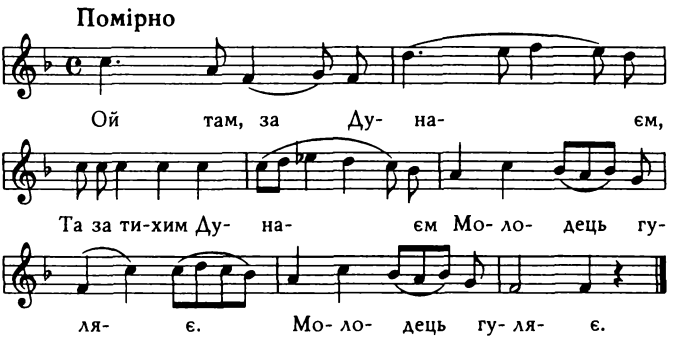

Ой там, за Дунаєм,
Та за тихим Дунаєм
Молодець гуляє. }*Двічі*

Молодець гуляє,
Та молодець гуляє,
На той бік гукає: }*Двічі*

"Подай, подай, перевозу,
Та подай перевозу,
Я перевезуся! }*Двічі*

На свою Вкраїну,
Та на свою Вкраїну
Ще раз подивлюся. }*Двічі*

Не так на Вкраїну,
Та не так на Вкраїну,
Як на ту дівчину!" }*Двічі*

ОЙ, МАЮ Я ЧОРНІ БРОВИ

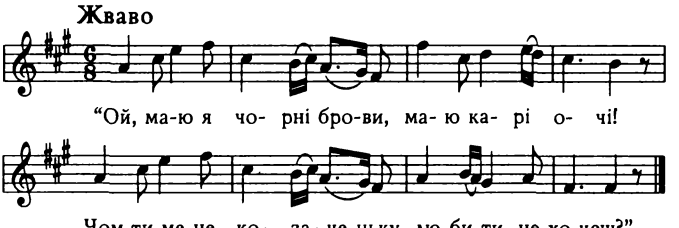

"Ой, маю я чорні брови, маю карі очі!
Чом ти мене, козаченьку, любити не хочеш?"

"Як ти хочеш, дівчинонько, щоб тебе любити,
Зроби місток через ярок, щоб добре ходити".

"Ой, коли б я, козаченьку, свої майстри мала,
Я би тобі через ярок міcток збудувала.

Прийди, прийди, мій миленький, звечора до мене;
Зготувала стара ненька вечерю для тебе.

Ми сядемо вечеряти в сінцях на порозі,
Та будемо дивитися, в кого які брови".

ДОЩИК, ДОЩИК

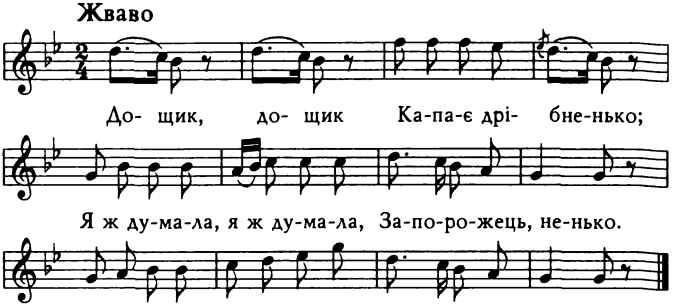

Дощик, дощик
Капає дрібненько;
Я ж думала, я ж думала,
Запорожець, ненько. } *Двічі*

Коли б знала, коли б знала,
Відкіль виглядати,
То б наняла, заставила
Стежку промітати. } *Двічі*

Аж він їде, аж він їде,
Ступає дрібненько, —
То ж то милий, то ж то любий,
Дивітеся, ненько! } *Двічі*

Дощик, дощик
Аж із стріхи капотить, —
Розсердився мій миленький,
Аж ногами тупотить;

Двічі

Розсердився, розгнівався
Мій милий на мене,
А як гляне, серце в'яне
І в нього, і в мене.

Двічі

ПО ТОЙ БІК ГОРА, ПО СЕЙ БІК ГОРА

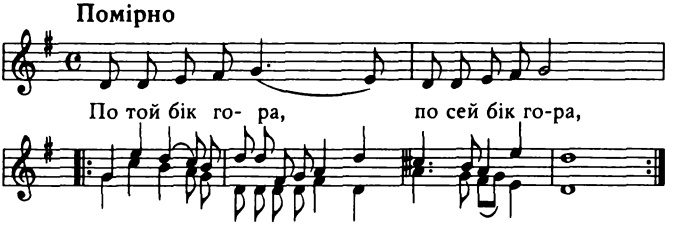

По той бік гора, по сей бік гора,
Поміж тими крутими горами
Сходила зоря. } *Двічі*

Ой, то ж не зоря — дівчина моя,
З новенькими та відерцями
По водицю йшла. } *Двічі*

"Дівчино моя, напій же коня,
З рубленої нової кринички,
З повного відра!" } *Двічі*

"Козаченьку мій, коли б я твоя,
Взяла б коня за шовковий повід
Та й напоїла!" } *Двічі*

"Дівчино моя, чом заміж не йшла?"
"Бідна була, по наймах служила,
Пари не знайшла!" } *Двічі*

"Дівчино моя, сідай на коня,
Та поїдем у чистеє поле
До мого двора!

Двічі

А в мого двора нема ні кола,
Тільки стоїть один кущ калини
Та й та не цвіла".

Двічі

"Калино моя, чом ти не цвіла?"
"Зима люта та й цвіт оббила,
Тим я не цвіла!"

Двічі

ОДНА ГОРА ВИСОКАЯ

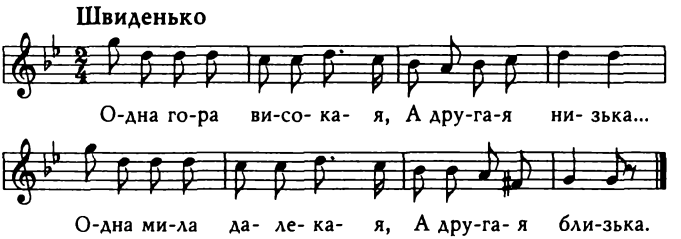

Одна гора високая,
А другая низька...
Одна мила далекая,
А другая близька.

У цієї близенької
Воли та корови,
А в тієї далекої
Та чорнії брови.

У цієї близенької
Воли поздихають,
А в тієї далекої
Брівки не злиняють.

У цієї близенької
Рушник на кілочку,
А в тієї далекої
Брови на шнурочку.

Ой я цюю близенькую
Людям подарую.
А до тої далекої
Пішки помандрую!

ОЙ, НЕ СВІТИ, МІСЯЧЕНЬКУ

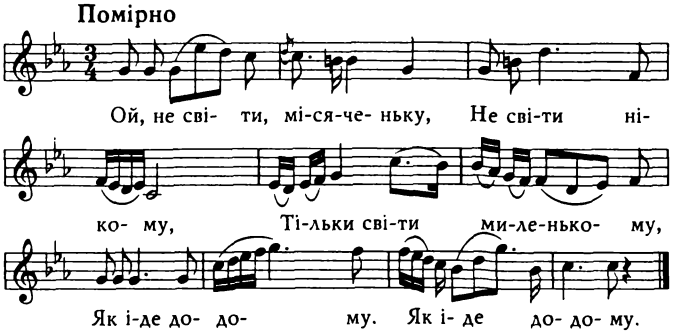

Ой, не світи, місяченьку,
Не світи нікому,
Тільки світи миленькому,
Як іде додому. }*Двічі*

Світи йому ранесенько
Та й розганяй хмари,
А як же він іншу має,
То й зайди за хмари. }*Двічі*

Світив місяць, світив місяць,
Та й зайшов за тини,
А я, бідна, гірко плачу —
Зрадив мене милий. }*Двічі*

Або ж мене вірно люби,
Або ж навік лиши,
Або ж мої чорні брови
На папері спиши. }*Двічі*

КОЗАК ОД'ЇЖДЖАЄ

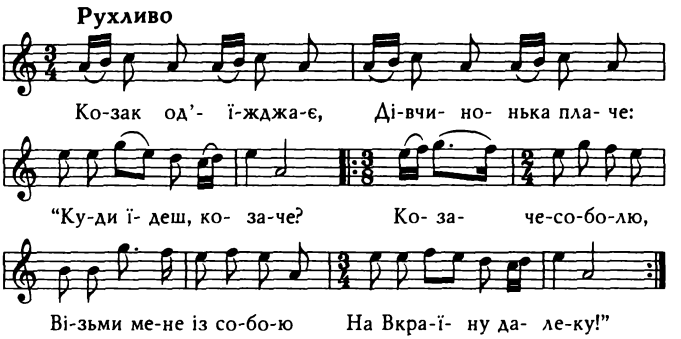

Козак од'їжджає,
Дівчинонька плаче:
"Куди їдеш, козаче?
Козаче-соболю,
Візьми мене із собою
На Вкраїну далеку!" } *Двічі*

"Дівчинонька мила,
Що ж будеш робити
На Вкраїні далекій?"
"Буду хустки прати,
Зеленого жита жати
На Вкраїні далекій!" } *Двічі*

"Дівчинонька мила,
Що ж будеш ти їсти
На Вкраїні далекій?"
"Сухарі з водою,
Аби, серце, із тобою
На Вкраїні далекій!" } *Двічі*

"Дівчинонька мила,
Де ж будеш ти спати
На Вкраїні далекій?"
"В степу, під вербою,
Аби, серце, із тобою
На Вкраїні далекій!" } *Двічі*

ОЙ НА ГОРУ КОЗАК ВОДУ НОСИТЬ

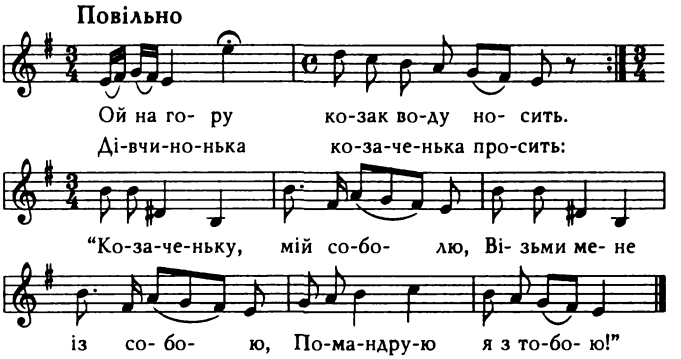

Ой на гору козак воду носить.
Дівчинонька козаченька просить:
"Козаченьку, мій соболю,
Візьми мене із собою,
Помандрую я з тобою!"

Не сама ж я по садочку ходила,
Миленького за рученьку водила,
Цілувала-милувала,
До серденька пригортала, —
Я ж думала, що він буде мій!

А мій милий — та й на гору на круту,
А я його оченьками проведу,
Оченьками каренькими,
Брівоньками рівненькими,
Слізоньками дрібненькими.

“Козаченько, сухотонько моя,
Кажуть люди, що не буду я твоя!
Кажуть люди, сама бачу,
Не раз, не два на день плачу:
Я ж думала, що ти будеш мій!”

ОЙ, ГАЙ, МАТИ

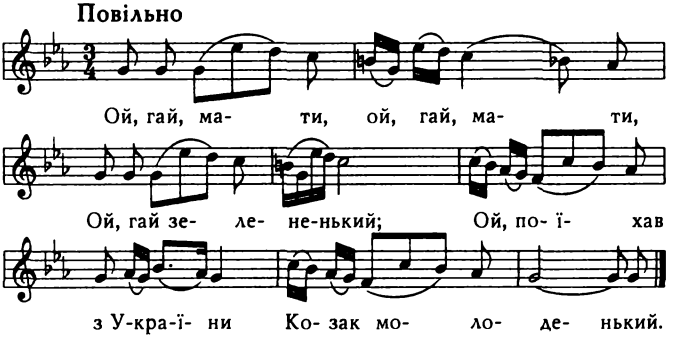

Ой, гай, мати, ой, гай, мати,
Ой, гай зелененький;
Ой, поїхав з України
Козак молоденький.

Виїжджавши, шапку знявши,
Низенько вклонився:
"Ой, прощайте, слобожане,
Може, з ким сварився!"

Хоч сварився не сварився,
Аби помирився,
Як виїхав на битий шлях,
Слізоньками вмився.

"Приливайте доріженьку,
Щоб не курилася;
Розважайте рідну неньку,
Щоб не журилася!

Приливайте доріженьку,
Що куриться курно;
Розважайте дівчиноньку,
Що журиться журно!"

Приливали доріженьку —
Вона все куриться;
Розважали рідну неньку —
Вона все журиться.

"Не жаль мені доріженьки,
Що пилом припала,
А жаль мені дівчиноньки,
Що дурно пропала".

ЧОГО Ж ВОДА КАЛАМУТНА

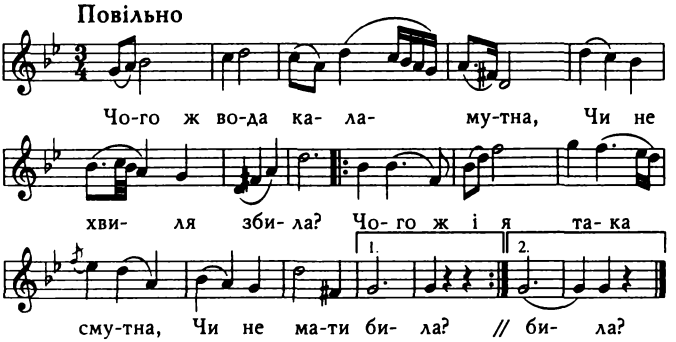

Чого ж вода каламутна,
Чи не хвиля збила?
Чого ж і я така смутна,
Чи не мати била?
} *Двічі*

Мене мати та й не била —
Самі сльози ллються:
Од милого людей нема,
Од нелюба шлються.
} *Двічі*

Прийди, милий, подивися,
Яку терплю муку!
Ти хоч в серці, та од тебе
Беруть мою руку.
} *Двічі*

Спіши, милий, рятуй мене
Від лютої напасті!
За нелюбом коли буду,
То мушу пропасти!
} *Двічі*

НА ГОРОДІ ВЕРБА РЯСНА

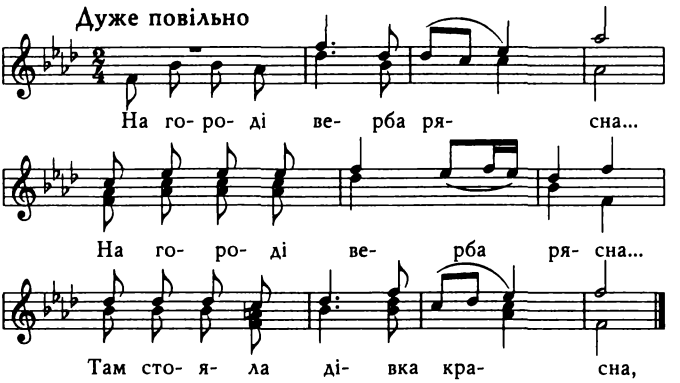

На городі верба рясна... }*Двічі*
Там стояла дівка красна,

Хорошая та вродлива, }*Двічі*
Її доля нещаслива.

Її доля нещаслива — }*Двічі*
Нема того, що любила.

Нема його та й не буде — }*Двічі*
Розраяли вражі люди.

Розраяли, розсудили, }*Двічі*
Щоб ми в парі не ходили.

А ми в парі ходить будем, }*Двічі*
Дружка дружку любить будем!

Та підемо у лісочок } *Двічі*
На жовтесенький пісочок.

Там сядемо — оддишемо, } *Двічі*
Дрібні листи напишемо.

Дрібні листи напишемо } *Двічі*
Та до батька одішлемо.

Нехай батько не турбує, } *Двічі*
Нам віночків не купує!

ТИХО-ТИХО ДУНАЙ ВОДУ НЕСЕ

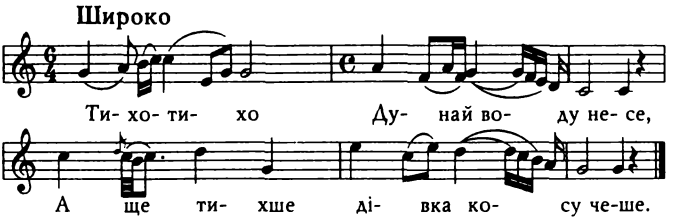

Тихо-тихо Дунай воду несе,
А ще тихше дівка косу чеше.

Чеше, чеше та на Дунай несе.
"Пливи, косо, тихо за водою,

А я піду услід за тобою.
Припливу, косо, к зеленому лугу,

Скажу тобі всю свою притугу".
Нема краю тихому Дунаю,

Нема впину вдовиному сину,
Що звів з ума дівку-сиротину.

Ох, ізвівши, на коника сівши:
"Оставайся, слави набирайся.

А я, молод, слави не боюся,
Вийду з села, зараз оженюся.

Мені, дівко, та пришиють квітку,
Тебе ж, дівко, завертять в намітку".

ОЙ, НЕ ХОДИ, ГРИЦЮ

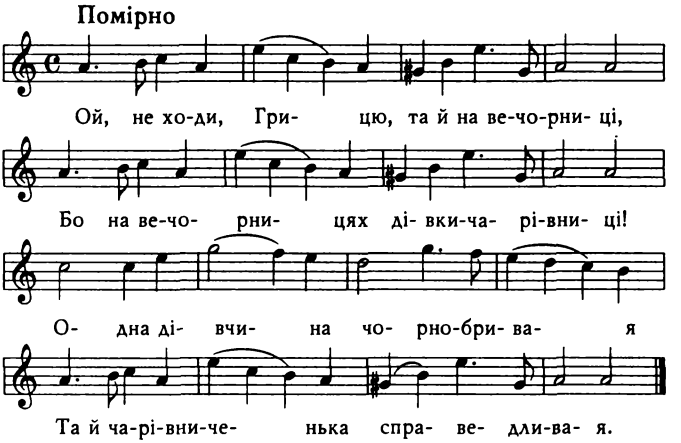

Ой, не ходи, Грицю, та й на вечорниці,
Бо на вечорницях дівки-чарівниці!
Одна дівчина чорнобривая
Та й чарівниченька справедливая.

У неділю рано зілля копала,
А у понеділок переполоскала,
А у вівторок зілля варила,
А в середу рано Гриця отруїла.

Прийшов четвер — та вже Гриць умер,
Прийшла п'ятниця — поховали Гриця.
А в суботу рано мати дочку била:
"Нащо ти, дочко, Гриця отруїла?"

“Ой, мати, мати, жаль ваги не має,
Нехай же Гриць разом та двох не кохає!
Нехай він не буде ні їй, ні мені,
Нехай достанеться він сирій землі!

Оце тобі, Грицю, я так ізробила,
Що через тебе мене мати била!
Оце ж тобі, Грицю, за теє заплата —
Із чотирьох дощок дубовая хата!”

ЗА РІЧКОЮ, ЗА ДУНАЄМ

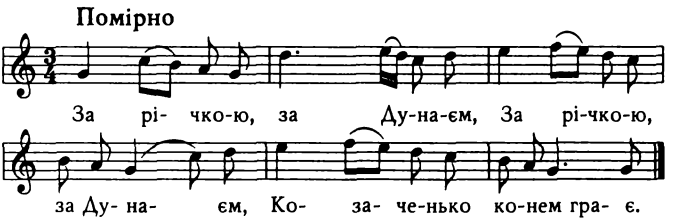

За річкою, за Дунаєм, }*Двічі*
Козаченько конем грає.

Козаченько конем грає, }*Двічі*
Він дівчину підмовляє:

"Дайся, дівча, на підмову }*Двічі*
Козакові молодому!"

"Бодай козак щастя не мав, }*Двічі*
Що він з мене вінок ізняв!"

"Не я з тебе вінок ізняв, }*Двічі*
Зняла з тебе охотонька.

Зняла з тебе охотонька, }*Двічі*
Козацькая розмовонька!"

Дівча сина породила, }*Двічі*
Барвіночком обстелила.

"Не йдіть дівки, по калину, } *Двічі*
Не збудіть мені дитину!

Не рвіть, дівки, барвіночку, } *Двічі*
Не збудіте дитиночку!"

ІЗ-ЗА ГОРИ КАМ'ЯНОЇ

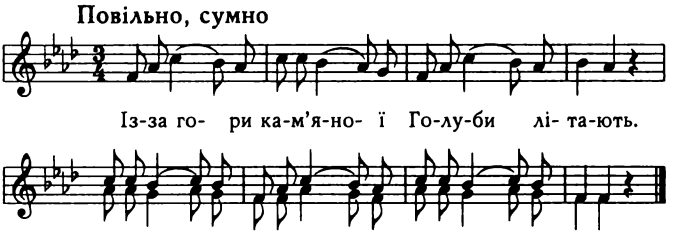

Із-за гори кам'яної
Голуби літають.
Не зазнала розкошоньки —
Вже літа минають.

Запрягайте коні в шори,
Коні воронії,
Та й поїдем доганяти
Літа молодії.

Ой догнали літа мої
На кленовім мості.
Ой верніться, літа мої,
Хоч до мене в гості.

Не вернемось, не вернемось,
Немає до кого,
Бо не вміла шанувати,
Як здоров'я свого.

ТАМ, ДЕ ЯТРАНЬ КРУТО В'ЄТЬСЯ

Не швидко, співуче

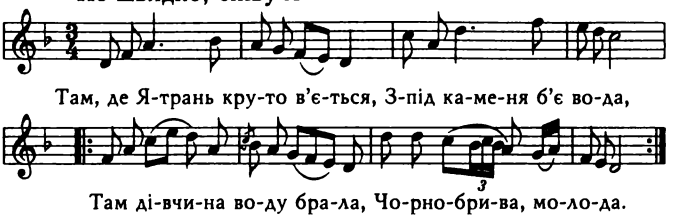

Там, де Ятрань круто в'ється,
З-під каменя б'є вода, —
Там дівчина воду брала,
Чорнобрива, молода. } *Двічі*

Ти, дівчино, ти щаслива:
В тебе батько, мати є,
Рід великий, хата біла,
Все, що в хаті, то твоє. } *Двічі*

А я бідний, безталанний:
Степ широкий — то ж мій сват,
Шабля, люлька — вся родина,
Сивий коник — то ж мій брат. } *Двічі*

ДІВЧИНО МОЯ, ПЕРЕЯСЛАВКО

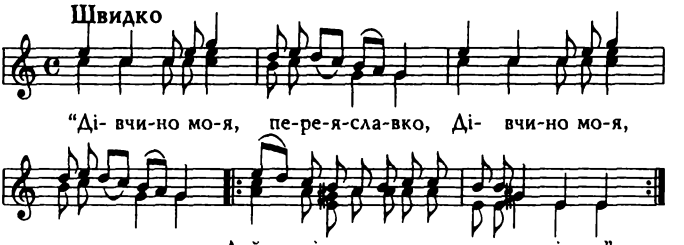

"Дівчино моя, переяславко, } *Двічі*
Дай мені вечеряти, моя ластівко". } *Двічі*

"Я ж не топила, я ж не варила, } *Двічі*
Пішла по воду, відра побила". } *Двічі*

"Дівчино моя, переяславко, } *Двічі*
Потанцюймо удвох, моя ластівко". } *Двічі*

"Ой геть, та не лізь, та нехай тобі біс, } *Двічі*
Моя мати тебе бачить, що ти хлопець
ледачий". } *Двічі*

"Дівчино моя, переяславко, } *Двічі*
Поцілуй ти мене, моя ластівко". } *Двічі*

"Не горнись, не тулись та не рви
намиста, } *Двічі*
Не люблю я тебе, люблю тракториста". } *Двічі*

ОЙ, ЗАГРАЙТЕ, МУЗИКИ

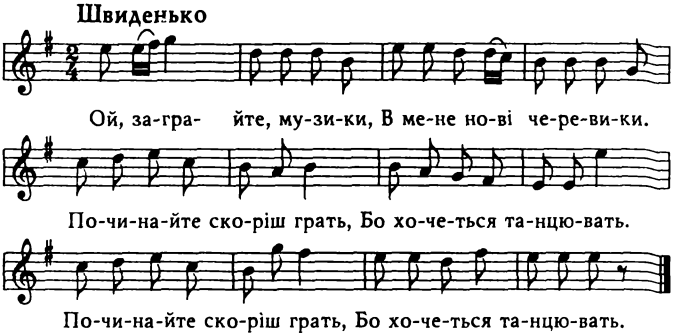

Ой, заграйте, музики,
В мене нові черевики.
Починайте скоріш грать,
Бо хочеться танцювать. } *Двічі*

Ой, дай, не мішай
Вільно погуляти.
Лихо-горе притопчу,
Щоб його не знати. } *Двічі*

Ой, заграйте, музики,
Піддайте охоти,
Як поб'ються черевики,
Надіну чоботи. } *Двічі*

Нехай знають вороги,
Як Ївга гуляє,
Та не тільки черевики,
А й чоботи має. } *Двічі*

Ой, ще маю нові туфлі,
Все собі справляю.
Я нікого не боюся,
Сама заробляю. } *Двічі*

Ой, гоп, чобітки,
Піддайте охоти,
Погуляєм досхочу,
Підем до роботи. } *Двічі*

ПАВОЧКА ХОДИТЬ

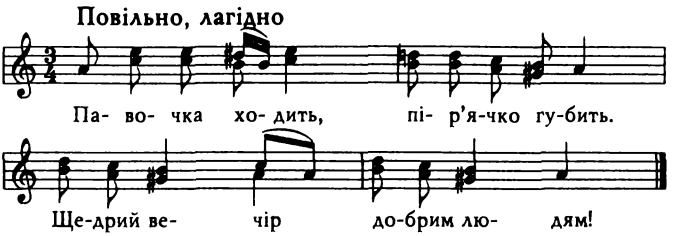

Павочка ходить, пір'ячко губить.

Приспів:

Щедрий вечір добрим людям!

За нею ходить красна дівонька.

Приспів.

Пір'я збирає, в рукав ховає.

Приспів.

З рукава бере — віночки плете.

Приспів.

А звивши вінок, понесла в танок.

Приспів.

ОЙ СИВАЯ ТА Й ЗОЗУЛЕНЬКА

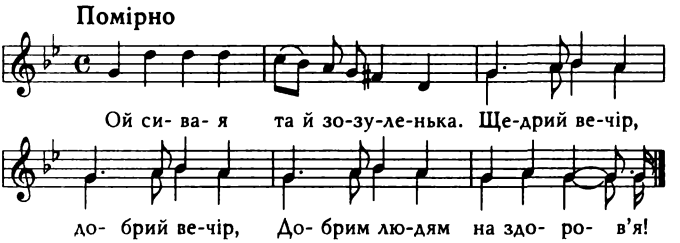

Ой сивая та й зозуленька.

Приспів:

Щедрий вечір, добрий вечір,
Добрим людям на здоров'я!

Усі сади та й облітала.

Приспів.

А в одному та й не бувала.

Приспів.

А в тім саду три тереми.

Приспів.

А в першому — ясен місяць.

Приспів.

А в другому — красне сонце.

Приспів.

А в третьому — дрібні зірки.

Приспів.

Ясен місяць — сам господар.

Приспів.

Красне сонце — жона його.

Приспів.

Дрібні зірки — то їх дітки.

Приспів.

СВЯТА НІЧ, ТИХА НІЧ!

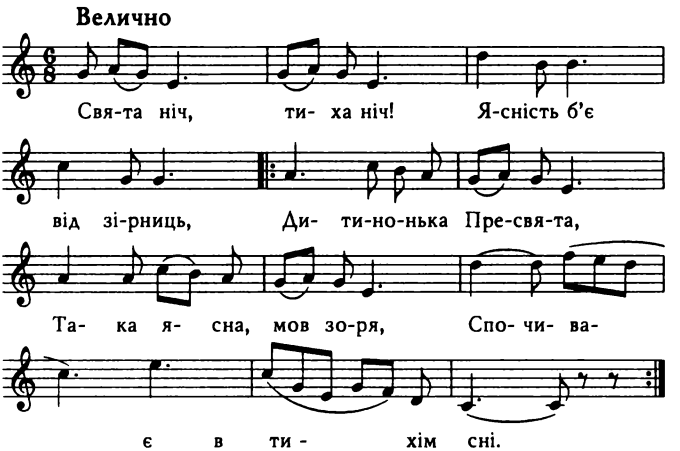

Свята ніч, тиха ніч!
Ясність б'є від зірниць,
Дитинонька Пресвята,
Така ясна, мов зоря,
Спочиває в тихім сні.

Двічі

Свята ніч, тиха ніч!
Гей, утри сльози з віч,
Бо Син Божий йде до нас,
Цілий світ любов'ю спас,
Витай нам святе Дитя!

Двічі

Свята ніч настає,
Ясний блиск з неба б'є,
В людськім тілі Божий Син
Прийшов нині в Вифлеєм,
Щоб спасти цілий світ.

Двічі

ДОБРИЙ ВЕЧІР ТОБІ, ПАНЕ ГОСПОДАРЮ!

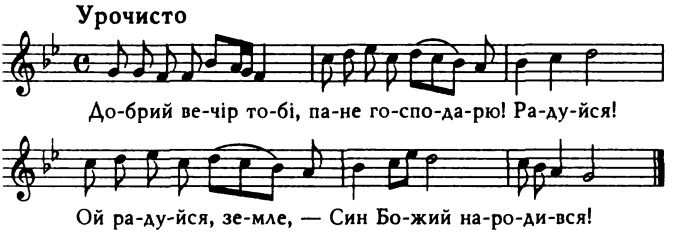

Добрий вечір тобі, пане господарю!

Приспів:

Радуйся!
Ой радуйся, земле, —
Син Божий народився!

Застеляйте столи та все килимами.

Приспів.

Та кладіть калачі з ярої пшениці.

Приспів.

Бо прийдуть до тебе три празники в гості:

Приспів.

А що перший празник — Рождество Христове,

Приспів.

А що другий празник — святого Василя,

Приспів.

А що третій празник — святе Водохреще.

Приспів.

НОВА РАДІСТЬ СТАЛА

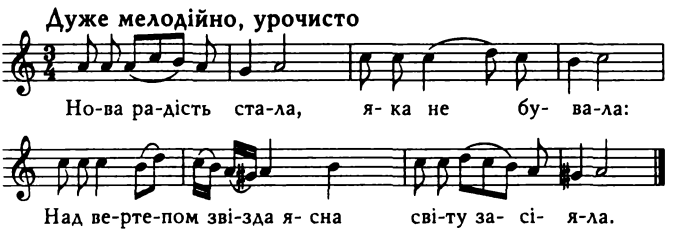

Нова радість стала, яка не бувала:
Над вертепом звізда ясна світу засіяла.

Де Христос родився, з Діви воплотився,
Як чоловік, пеленами убого повився.

Пастушки з ягнятком перед тим дитятком
На колінця припадають, царя-Бога
прославляють.

Славим, тебе, царю, небесний владарю,
Даруй літа щасливії цього дому господарю.

Цього дому господарю і його родині,
Даруй долю, верни волю нашій неньці Україні!

ОЙ ХТО, ХТО МИКОЛАЯ ЛЮБИТЬ

Мелодійно, піднесено

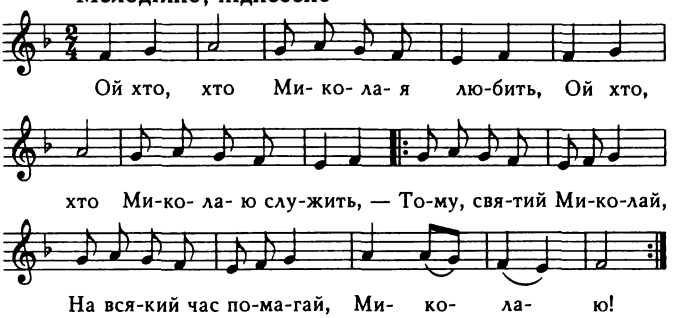

Ой хто, хто Миколая любить,
Ой хто, хто Миколаю служить, —
Тому, святий Миколай,
На всякий час помагай,
Миколаю! } *Двічі*

Ой глянь, глянь на Вкраїну рідну,
Ой глянь, глянь на змучену, бідну.
Ми тебе, всі люди, молим:
Проси в Бога ти їй долі,
Миколаю! } *Двічі*

Ой проси долі для Вкраїни,
Ой нехай встане із руїни.
Доля й щастя най витає,
В славі й волі хай засяє,
Миколаю! } *Двічі*

ЗМІСТ

Пісня — духовна скарбниця народу 3
Реве та стогне Дніпр широкий 8
За Україну 9
Ой у лузі червона калина 11
Ми гайдамаки 13
Встала хмара з-за лиману 14
Ой на горі та женці жнуть 17
Ой п'є Байда 19
Їхав козак на вiйноньку 22
Козак Мамай 23
Наливайте, браття 25
Вже більше літ двісті 27
Засвистали козаченьки 29
Їхав козак за Дунай 31
Ой Морозе, Морозенку 33
Максим, козак Залізняк 36
Гей, нуте, хлопці 37
За Сибіром сонце сходить 38
Ой попід гай зелененький 40
Чорна рілля ізорана 42
Гей у мене був коняка 44
Гей, я козак з України! 46
Ой там, на горі, Січ іде 48
Зажурились галичанки 50
Пиймо, друзі, грай, музико 52
Чуєш, брате мій 54
Човник хитається 56
Повіяв вітер степовий 57

Ой у полі три криниченьки 58
Ой хмелю ж мій, хмелю 60
Копав, копав криниченьку 62
Ой при лужку, при лужку 64
Ой у лузі та ще й при березі 66
Розпрягайте, хлопці, коні 68
Не питай, чого в мене заплакані очі 70
Вечір надворі 71
Ой що ж то за шум учинився 72
Ой за гаєм, гаєм 75
Їхали козаки із Дону додому 77
Летить галка через балку 79
Над річкою, бережком 81
В кінці греблі шумлять верби 82
Як ми прийшла карта 83
Дівка в сінях стояла 85
Верховино, світку ти наш! 88
Ой чий то кінь стоїть 90
Ой дівчино, шумить гай 91
Повій, вітре, на Вкраїну 93
Сусідка 94
Ой мій милий вареничків хоче 96
Ти до мене не ходи 98
Як засядем, браття, коло чари 100
Казав мені батько 102
Тихий Дунай 104
Ой знати, знати 105
Ой ішов я вулицею раз 106
Лугом іду, коня веду 107
Ой гиля-гиля, гусоньки, на став!.. 110

Де терня, там терня 112
Та чорна я, чорна 114
Ой Марічко 116
Ой у вишневому садочку 117
Терен цвіте 119
Ой наступила та чорна хмара 120
Летів пташок понад воду 121
Гандзя 123
Зеленеє жито, зелене 125
Ой у полі нивка 126
Ой на горі два дубки 128
На горі діброва 130
Зоре моя вечірняя 132
Стоїть гора високая 133
Ніч яка, Господи, зоряна, ясная 135
Взяв би я бандуру 137
Місяць на небі 139
Удовицю я любив 141
Гуде вітер вельми в полі 143
Стоїть дівча 145
Задзвонили дзвони 146
Любка з Коломиї 148
Дивлюсь я на небо 150
Віють вітри, віють буйні 151
Ішов козак потайком 153
Сонце низенько, вечір близенько 155
Якби мені не тиночки 157
Ой ти, дівчино, зарученая 158
Була в мене парова машина 159
Ой хотіла мене мати 161

Я музику дуже люблю 163
Спать мені не хочеться 165
Ой там, за Дунаєм 167
Ой, маю я чорні брови 168
Дощик, дощик 169
По той бік гора, по сей бік гора 171
Одна гора високая 173
Ой, не світи, місяченьку 175
Козак од'їжджає 176
Ой на гору козак воду носить 178
Ой, гай, мати 180
Чого ж вода каламутна 182
На городі верба рясна 183
Тихо-тихо Дунай воду несе 185
Ой, не ходи, Грицю 186
За річкою, за Дунаєм 188
Із-за гори кам'яної 190
Там, де Ятрань круто в'ється 191
Дівчино моя, переяславко 192
Ой, заграйте, музики 193
Павочка ходить 195
Ой сивая та й зозуленька 196
Свята ніч, тиха ніч! 198
Добрий вечір тобі, пане господарю! 200
Нова радість стала 202
Ой хто, хто Миколая любить 203

Нотне видання

Українські народні пісні

Упорядкування Володимира Єсипка

Редактор *С. К. Кашка*
Оформлення художника *В. О. Гурлєва*
Художній редактор *С. В. Анненков*
Коректори *Л. В. Чмель, І. В. Іванюсь*
Комп'ютерна верстка *О. Г. Пузиренка*

Підписано до друку 17.04.2003. Формат 70×100 1/32.
Папір офсетний. Гарнітура MyslCTT. Друк офсетний. Умов. друк. арк. 8,45. Обл.-вид. арк. 5,22. Тираж 5000 прим. Зам. № 4-12.

Видавництво "Техніка". 04053 Київ, вул. Обсерваторна, 25. Свідоцтво про внесення до Державного реєстру України суб'єктів видавничої справи ДК №357 від 12.03.2001 р.

Віддруковано на Білоцерківській книжковій фабриці. 09117 Біла Церква, вул. Леся Курбаса, 4.

НАРОДНІ ДЖЕРЕЛА

«Техніка»